

NÁSEDLOVICE

letos

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU 2020

*Neříkej, že nemůžeš, když nechceš.
Protože přijdou velmi brzy dny,
kdy to bude daleko horší:
budeš pro změnu chtít
a pak už nebudeš moci.*

Jan Werich

Slavnostní přestřižení pásky na rybníku

Zastupitelé obce s pěveckým sborem Šohajenky

Obsah

Slovo starostky	3
Mateřská škola Násedlovice.....	6
Výsledky voleb do zastupitelstva kraje	6
Poplatky v roce 2020	6
Pošta Partner	7
Násedlovické rybníky	7
Optická síť	7
Knihovna	8
Ohrožení pitné vody – pochod za vodu.....	8
Povodeň v roce 1970	9
Klub důchodců.....	9
Kronika obce	10
Zdraví – období chřipek a nachlazení.....	12
Darované sushi.....	13
Jak se dřive stavělo	13
DFS Násedlováček.....	14
Obec podporuje spolky	14
Muzeum, galerie a sýpka	15
Tvrz Násedlovice.....	15
Násedlovické zvony	16
Osudy karlovskeho statku	17
DFS Šohajček a Šohajenky.....	18
Společenské a kulturní akce ve fotografii	20
Sbor dobrovolných hasičů a Mladí hasiči	24
TJ Moravia.....	25
ČZS Násedlovice	25
Myslivecký spolek.....	26
Včelaři	27
Včelařský kroužek.....	27
Hody 2020.....	28
Nové zvony	28
Opravy evangelického hřbitova	29
Katolická farnost.....	29
V izraelské armádě	30
Adventní věnec	30
Pár slov o Dušičkách.....	31
Společenská kronika.....	32
Čas vánoční nastal.....	34
Sv. Martin	34

Slovo starostky 2020

Vážení spoluobčané, milí čtenáři našeho obecního zpravodaje, v loňském roce jsem v našem zpravodaji psala o tom, že by bylo potřeba se uklidnit, zastavit, rozjít a taky zhodnotit co se podařilo či nikoliv. Opravdu jsem neměla na mysli, že přijde virus - covid-19 a nastane velké zastavení a omezení veškerého dění v obci i v našich rodinách.

Rok 2020 začal 4. ledna uspořádáním Tříkrálové sbírky, kterou každoročně pomáháme organizovat. 10. ledna jsme uspořádali zájezd do hudebního divadla v Brně, kde jsme shlédli muzikál „Mama Mia“. Také jsem začala navštěvovat Výroční schůze našich spolků, které se konají obvykle v neděli odpoledne v hospodě. 18. ledna jsme uspořádali tradiční „Krojovaný ples“, kterého se zúčastnilo kolem dvě stě krojovaných účastníků. Měla jsem z toho obrovskou radost, protože všechny přípravy, které tomu předcházely, nebyly zbytečné. 30. ledna se v modlitebně Českobratrské církve evangelické konala „ekumenická bohoslužba“ za velké účasti věřících obou církví. 1. února jste mohli navštívit tradiční „Myslivecký ples“, který byl připraven v plné parádě, tak jak to naši myslivci umí. Největší nápor a někdy i fronty byly při ochutnávce zvěřinových specialit. 8. února jsme navštívili krojovaný ples Mikroregionu Ždánicko, který se v letošním roce konal v Archlebově. Naše mládež spolu s ostatními folklorními soubory zde zatancovaly „Českou besedu“. 14. února se v našem kulturním domě konal „Ples ZŠ Žarošice“. Žáci 8. a 9. tříd zahájili ples polonézou a opět byl sál zaplněn do posledního místa. 22. 2. uspořádali členové TJ Moravia tradiční občůzku maškar po dědině a večer jsme mohli navštívit „Ostatkovou

zábavu“. V neděli 23. 2. byl náš kulturní dům opět zaplněn, tentokrát našimi dětmi, které přišly v maskách za doprovodu rodičů na „Dětský maškarní karneval“. V sobotu 29. 2. uspořádali naši „Zahrádkáři“ zájezd do Valtic. Poslední větší akcí bylo hostování ochotnického divadla z Uhřic s divadelním představením „Ať žijí duchové“ - 1. 3. 2020. Ve středu 11. 3. se uskutečnil na obecním úřadě „Klub důchodců“. Přednášela zde paní Hana Hornáková z Kyjovského Slováčka v pohybu. Další den byl vyhlášen nouzový stav, byla vyhlášena různá opatření, zavřely se školy a školky, byly zrušeny všechny akce až do odvolání a začaly se šíť roušky.

Jak jistě všichni víte, připravovali jsme na červen letošního roku „Sjezd rodáků“, ale i tento jsme z důvodu epidemie museli zrušit. Pokud se situace zlepší a já pevně věřím, že ano, máme v plánu tento Sjezd rodáků uskutečnit 19. a 20. června 2021.

Nyní bych vás chtěla seznámit se změnami, které v letošním roce nastaly v zastupitelstvu naší obce. Dne 26. 5. mně předal, po jednání zastupitelstva, písemnou rezignaci na mandát člena zastupitelstva obce a předsedu finančního výboru obce pan Josef Lojan. Na uprázdněný mandát tedy následující den nastupuje náhradník pan Richard Dobeš, který si vzal několik dní na rozmyšlenou. Po uplynutí této doby pan Richard Dobeš oznamuje, že tento mandát odmítá. Další náhradnicí, která by měla nastoupit byla paní Ing. arch. Petra Kollárová, která svůj mandát rovněž nepřijímá. Ve sdružení nezávislých kandidátů „pro Násedlovice“, protože právě o Násedlovice jde prvotně, nyní zbývají dva členové, a to paní Barbora Stávková a Ing. Petr Soukup. I tyto dva tuto možnost pracovat v zastupitelstvu pro Násedlovice odmítli. No, a protože na uprázdněný mandát již nemá kdo nastoupit, má naše zastupitelstvo od 8. 6. pouze 7 členů. Dne 22. 6. předal na obecní úřad písemnou rezignaci na svůj mandát a na člena finančního výboru pan František Blahutka a z toho důvodu, že na jeho kandidátce „Mladí budoucnost obce“ již nemá kdo nastoupit, má naše obec od 22. 6. pouze 6 členů zastupitelstva. Dne 23. 6. podal písemnou rezignaci pan Václav Poláček a na jeho místo nastoupila paní Ivona Dobešová. Další den přinesl svoji rezignaci na mandát a člena kontrolního výboru pan Věroslav Svoboda. Na uprázdněný mandát již nemá kdo nastoupit. Zastupitelstvo obce Násedlovice má od 24. 6. pouze 5 členů. Je to nejmenší možný počet, proto na každém jednání zastupitelstva musí být přítomno všech 5 zastupitelů, jinak by usnesení nebyla platná. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří pro naši obec v zastupitelstvu pracovali a nadále pracují a podílejí se na z kvalitnění životní úrovně našich občanů. Myslím, že nezáleží na tom, za jaké sdružení každý

Delegace starostů v senátu

Sázení stromků u znovuoobnovené polní cesty

Zrevitalizovaný rybník

Ekumenická bohoslužba

z nás kandiduje, ale že by všem mělo jít o jedno, aby obec byla fungující obcí a byla dobrým místem pro život.

Nejenom v zastupitelstvu ale i na obecním úřadě došlo ke změně pracovníků. Ti z Vás, kteří na obecní úřad chodíte jste si jistě všimli, že paní Marta Blahová odešla v říjnu 2020 do důchodu. Na její místo účetní nastoupila paní Hana Bravencová. Na místo referenta administrativy nastoupila paní Libuše Hájková z Věteřova, která je současně manažerkou mikroregionu Ždánicko. Děkuji paní Martě Blahové za věrnost, za jejích 35 let práce pro chod obce i pro vás občany. Přeji jí, aby si důchodu ve zdraví užívala a na procházky s vnučkou často jezdila a na nás vždy v dobrém vzpomínala.

Nová fasáda hasičské zbrojnice

Vím, že zavděčit se všem není jednoduché a ani to není možné, a proto mám vždycky radost, když se něco pěkného povede. Naopak nechápu, když jsme pořídili nové lavičky, že nám hned dva kusy někdo odcizil. Také nějakému nenechavci vadila výzdoba v obou autobusových zastávkách a nové chaloupky na dětském hřišti byly také hodně poškozené.

Ráda bych vás seznámila s investičními akcemi, které jsme v letošním roce realizovali. Finančně nejnáročnější byla rekonstrukce místní komunikace od hasičské zbrojnice nahoru a ulice zvané „zlatá ulička“. Celková částka činila 5.336.000 Kč z toho obdržíme dotaci z MMR (Ministerstvo pro místní rozvoj) na akci 600.000 Kč, kterou jsme obdrželi v loňském roce v soutěži Vesnice roku. Děkuji všem majitelům domů za trpělivost a ochotu při výstavbě, která nakonec trvala jenom 2 měsíce. Měla jsem velkou radost z pozvání paní Václavy

Urbančokové na „sousedskou kolaudaci“, kterou obyvatelé opravené ulice pořádali, a pozvali mě i pana místostarostu. Doufám, že silnice bude dobře sloužit všem po dlouhá léta.

Koncem srpna jsme slavnostně přestřihli pásku u zrekonstruovaného rybníka. Konaly se zde dětské rybářské závody, bylo připraveno pohoštění na grilu, děti mohly vyzkoušet skákací hrad, Šohajenky zazpívaly a každé dítě dostalo odměnu. Na Jihomoravském kraji jsme požádali o dotaci na opravu kanalizace v části obce Chmelínek, bohužel nám bylo oznámeno, že tato akce není v souladu s pravidly kraje, protože je to běžná údržba či oprava. Také máme zpracovaný projekt na novou kanalizaci pro pět domů, zde budeme žádat o dotaci na příští rok 2021. V Kyjovském Slovácku v pohybu – MAS (místní akční skupina), jsme požádali o dotaci na rekonstrukci kulturního domu a dotaci 640.000 Kč jsme

Projekt	Vlastní zdroje	Dotace	Celkem	Dotace z
revitalizace rybníka	1.437.446 Kč	1.430.000 Kč	2.867.446 Kč	ministerstvo zemědělství
oprava KD interiér	180.000 Kč	640.000 Kč	820.000 Kč	MAS Kyjovské slovácko
podium za KD	87.000 Kč	0 Kč	87.000 Kč	
výmalba kabiny	10.500 Kč	0 Kč	10.500 Kč	
výmalba hasička	23.000 Kč	0 Kč	23.000 Kč	
nátěr oken zbrojnice	12.000 Kč	0 Kč	12.000 Kč	
fasáda zbrojnice	38.320 Kč	0 Kč	38.320 Kč	
znak s nápisem hasička	20.000 Kč	0 Kč	20.000 Kč	
vývěsní tabule	77.266 Kč	0 Kč	77.266 Kč	
lavičky	54.269 Kč	0 Kč	54.269 Kč	
kaplička sv. Jana	70.915 Kč	0 Kč	70.915 Kč	
evangelický hřbitov	54.510 Kč	0 Kč	54.510 Kč	
bezdrátový rozhlas	498.618 Kč	1.163.442 Kč	1.662.060 Kč	MŽP
včelaři – výsadba stromů	1.000 Kč	10.000 Kč	11.000 Kč	JMK
oprava silnice	4.736.000 Kč	600.000 Kč	5.336.000 Kč	výhra v soutěži Vesnice roku – MMR
ošetření a ořez stromů	75.000 Kč	0 Kč	75.000 Kč	
vyšíváný znak obce	36.348 Kč	0 Kč	36.348 Kč	
obecní prapor	15.597 Kč	0 Kč	15.597 Kč	
pračka a sušička	37.880 Kč	0 Kč	37.880 Kč	
bojler KD	36.424 Kč	0 Kč	36.424 Kč	
Celkem	7 502 093 Kč	3 843 442 Kč	11 345 535 Kč	

obdrželi. Bylo opraveno venkovní podium za kulturním domem, nechali jsme vymalovat kabiny TJ Moravia. Hasičská zbrojnice byla rovněž vymalována, natřela se okna a byla obnovena fasáda včetně znaku a nového nápisu. Byly pořízeny nové vývěsní tabule k zastávkám pro informace našich spolků. V obci je nově k dispozici asi 20 laviček u dětských hřišť, obchodu, kostela, modlitebny, hřbitovů. Byla opravena střecha kapličky sv. Jana Nepomuckého, také se podařila opravit plocha před evangelickým hřbitovem. Do naší obce byl pořízen nový bezdrátový rozhlas a meteostanice. Do zasedací místnosti jsme pořídili nový vyšíváný znak obce a státní prapor. Pracovnice obce pere prádlo nejen pro obec, ale i pro naši mateřskou školu a bylo potřeba zakoupit novou pračku i sušičku. V kuchyni na kulturním domě vypověděl bojler, museli jsme urgentně pořídit nový. Společně se Základní organizací Českého svazu včelařů jsme obdrželi dotaci na výsadbu ovocných stromků. V sobotu 5. 12. bylo vysazeno 30 stromků, tentokrát podél znovuobnovené polní cesty za rybníkem směrem k vinohradům. Sazení se konalo ve spolupráci s ro-

Volby do zastupitelstva kraje 2020

diči a dětmi z MŠ. Každá rodina si vysadila svůj strom a označila ho cedulí. Tuto cestu mohou občané využívat k procházkám od vinohradů k rybníku.

Ve dnech 2. a 3. října 2020 se konaly volby do krajských zastupitelstev. V naší obci byla jedna z největších účastí za poslední

Rozloučení s paní účetní Martou Blahovou

Nový znak

roky 42,61%. Jsem za to moc ráda, protože právo volit nebylo vždy samozřejmostí a každý z nás má budoucnost ve svých rukou. Jak jste si jistě všimli, kandidovala jsem za STAN (starostové a nezávislí), a tak díky vám a vašim hlasům tato strana v naší obci zvítězila. Díky vaší podpoře vám můžu dnes oznámit, že jsem se dostala do krajské komise regionálního rozvoje a rozvoje venkova. Tato funkce bude nad rámec mých pracovních povinností, nicméně pevně věřím, že pro mě i naši obec bude toto velkým přínosem. Kompletní výsledky voleb jsou k dispozici na webu obce.

Vážení spoluobčané, můžete sami posoudit a zhodnotit činnost obecního úřadu v letošním roce, kdy je všechno omezeno, zakázáno nebo zrušeno.

Děkuji všem spolkům, pracovníkům obce i zastupitelům za práci pro ostatní, všichni jste odvedli kus poctivé práce a kdo chce, ten to vidí.

Nevíme, co bude dál, všechno se neustále mění. Musíme si uvědomit, že je všechno jen a jen na nás a jaké si to uděláme, tak to máme. Pokud pochopíme skutečné hodnoty, budeme schopni vyřešit jakoukoliv krizi. Přeji vám všem pěkné prožití svátků vánočních, hlavně hodně zdraví a aby nový rok 2021 byl lepší než ten letošní.

Vlasta Mokrá – vaše starostka

Kolaudace silnice

Průběh opravy silnice

Rekonstrukce silnice

Mateřská škola Násedlovice

Život v naší mateřské škole se v tomto roce hodně změnil. Nikdy jsme si nemysleli, že během školního roku budeme muset provoz uzavřít téměř na dva měsíce a už vůbec jsme netušili, jaké náročné období nás do konce kalendářního roku čeká.

V lednu jsme všichni nastoupili po vánočních prázdninách plni elánu a hlavně plánů, co s dětmi podnikneme, kam se pojedeme podívat, abychom si rozšířili naše vědomosti, které kulturní akce navštívíme.

Výsledky voleb do zastupitelstva kraje

Z celkového počtu zapsaných voličů 697 se voleb zúčastnilo 297 voličů (42,6 %). Počet platných odevzdaných hlasů byl 296. Z 16 možných stran byly odevzdané hlasy pro 15 stran. Volby proběhly za přísnějších hygienických opatření.

Tabulka kompletních výsledků pro Obec Násedlovice:

Název strany	% hlasů	počet hlasů
STAN + SOL	26,69%	79
KDU-ČSL	17,23%	51
ANO	14,86%	44
Piráti	11,15%	33
ČSSD	9,46%	28
ODS + Svobodní + Star. osob. pro Moravu	7,77%	23
SPD	2,70%	8
KSČM	2,70%	8
TOP + Z + LES + MZH + I	2,36%	7
Trikolóra	2,03%	6
Moravané	1,01%	3
PRO Zdraví	0,68%	2
Rozumní	0,68%	2
DSZ-ZA PRÁVA ZVÍŘAT	0,34%	1
Dělnická str. soc. spr. + ČIKR	0,34%	1

Poplatky v roce 2020

V roce 2020 byl zvýšen poplatek za svoz komunálního odpadu na 600 Kč za osobu a kalendářní rok. Kanalizaci převzaly do nájmu Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s. Stočné se proto platilo pouze v měsíci lednu, od února 2020 je již strháváno přes VaK Hodonín. Za obec tak zůstanou poplatky za svoz odpadu a psa. Za psa se bude i nadále platit 100 Kč za rok.

Hygienická opatření

Ale covidová situace nám všechny plány změnila a my jsme museli provoz 12. března na dva měsíce uzavřít. Přesto jsme ještě v únoru uspořádali s naším zřizovatelem dětský karneval a stihli jsme navštívit divadlo Radost v Brně, kde jsme zhlédli veselou pohádku Tři čuníci. Pro nejstarší děti, které si plní povinný rok předškolní docházky, byl v lednu zahájen edukativně-stimulační kurz, který jsme však už nedokončili.

Abychom neztratili s dětmi kontakt a alespoň částečně pomohli rodičům s náplní celodenního programu v domácím prostředí, dostávali pravidelně pro každou věkovou skupinu zvlášť pracovní úkoly a náměty z oblasti grafomotoriky, předmatematických dovedností, jazyka, sluchového a zrakové vnímání atd.

Návrat dětí při znovuotevření v květnu nebyl nijak veselý. Velká část dětí už nenastoupila a ti, kteří do MŠ docházeli, museli dodržovat přísná hygienická opatření. A tak jsme nějak skrytě doufali, že po prázdninách se všechno změní. Opak je však pravdou. Mateřské školy jako jediné ze školských zařízení v naší republice nejsou uzavřeny, ale práce v těchto podmínkách je daleko náročnější.

Od září máme zapsaných 35 dětí, z toho jsou tři děti z Dambořic a dvě ze Žarošic. Také byly přijaty dvě nové paní učitelky

a na zkrácený pracovní úvazek jedna paní uklízečka.

Takže jsme zahájili tradičně s malými slzičkami těch nejmenších a s adaptačním programem nejen u nových dětí, ale i u starších, které půl roku do mateřské školy nechodily. Ovšem netrvalo to moc dlouho a děti se rychle sžily se svými kamarády. A abychom se cítili v mateřské škole všichni dobře, udělali jsme si v netradičních dopoledních hodinách táborák i s opékáním špekáčků, a ještě jsme stihli navštívit rozhlednu v Kobylí, což byl pro děti velký zážitek. Další plánované akce jsme už nemohli uskutečnit vzhledem ke zhoršující se epidemiologické situaci. Dost nás mrzí, že jsme se nemohli setkat s rodiči po zahájení nového školního roku na naší školní zahradě při plánovaném sportovním odpolední a při dalších společných setkáních, které jsme na podzim a začátek zimy plánovali. Ale optimismus nás neopouští a věříme, že jednou tato nepříjemná situace skončí a my se vrátíme „do starých kolejí“.

Přeji nám všem, abychom v příštím roce mohli vzdělávat naše děti v daleko klidnější atmosféře a mohli se vrátit opět k tomu, na co jsme byli zvyklí a co nás opravdu těšilo.

Marcela Hanáková, ředitelka

Děti u rozhledny Kobylí

Výlet na rozhlednu Kobylí

Předcházející měsíce tohoto roku prověřily funkčnost naší partnerské provozovny

Fungování poštovních služeb v posledních měsících bylo výrazně ovlivněno šířením koronaviru. Pošty zavedly přísná hygienická opatření a omezily otevírací dobu. U naší provozovny jsme zachovali otevírací dobu stejnou, i když i poštám Partner bylo doporučeno, aby vzhledem k nouzovému stavu hodiny pro veřejnost upravily a omezily. Partner Násedlovice od srpna nabízí služby Balíkovny, kterou můžete plně využívat právě v této době. V době předvánočního nakupování, kdy jsou uzavřeny obchody a nám nezbyvá jiná možnost než objednávat dárky z e-shopů. Zákazníci Balíkovny se od 1. 10. 2020 setkávají s novou podobou e-mailových avíz o příchodu balíku na provozovnu. Tento nový formát avizování je založený především na jednoduchém, přesto stylovém designu a na zpřehlednění struktury avíza. Nebojte se nás využívat, jsme

tady pro vás a jsme připraveni zvládnout s vámi tuto vypjatou dobu.

V oblasti mezinárodních služeb se v této neisté době neustále něco děje (dnes pošleme balík do určité země, zítra už ne) a proto Česká pošta vytvořila novou přehlednou webovou stránku „Mezinárodní služby - novinky“. Zde zákazníci najdou přehled o tom, co se chystá a ve stručné a přehledné formě zjistí, na čem se napříč poštou intenzivně pracuje.

Pošta bude i nadále prodávat dálniční známky. Nové dálniční známky si lidé mohou kupovat z domova prostřednictvím internetu nebo přes mobilní aplikaci. Ti, co tuto možnost nemají, mohou využít obchodní síť České pošty nebo čerpacích stanic EuroOil. Cena známek zůstává zatím stejná jako u papírových. Nejpoužívanější roční známku tak poříďte za 1 500 Kč a novinkou je, že ji lze kupovat i klouzavě, od libovolného data na dalších 365 dní. Platí osvobození pro elektromobily a historická vozidla.

A nakonec jakou úlohu bude mít Česká pošta v projektu Sčítání lidu v roce 2021? Hlavním důvodem sčítání, které proběhne od 27. března do 11. května 2021, je získání souhrnných údajů o obyvatelích republiky, domech a bytech, ale i o struktuře domácností a osídlení. Oproti předchozímu sčítání bude kladen větší důraz právě na možnost online sčítání. Lidé tak budou mít možnost zúčastnit se z pohodlí domova, aniž by museli komunikovat s úředníky. Jednoduchý formulář bude možné vyplnit na počítači, mobilu či tabletu s připojením k internetu, a to i za další rodinné příslušníky. Přesto však v Česku existuje zhruba pětina lidí, kteří internet nemají nebo jej nikdy nepoužili a preferují možnost vyplňování dotazníků v papírové podobě. Na ně bude pamatováno v rámci terénního došetření, a to právě zaměstnanci České pošty.

Ivana Matulová
vedoucí Pošty Partner Násedlovice

Násedlovické rybníky

Známý spisovatel Jan Herben (1857-1936), který se narodil v blízkých Brumovicích, nazval náš region ve své knize Na dědině „Kraj beze stínu“. Krajina, která se tu rozprostírá, je mírně prostoupená pahorky, většinou přechází v úrodné nížiny, souvislých lesů je u nás pramálo. Dnes se dá tvrdit, že je to také „Kraj bez vody“.

Nebylo tomu tak vždy. Ještě před třemi stovkami let bylo u nás množství rybníků a jezer. Jen na území naší obce se nacházely tři rybníky, které všechny napájela říčka Trkmanka a další menší potůčky. Kvůli poloze rybníků se kdysi stěhovala celá naše obec, která se původně nacházela 1 km západně směrem k Dambořicím. Byla přemístěna z důvodu velké vzdálenosti od rybníků, které tvořily základ zisku pro majitele vesnice. Nejvýše položený rybník Boudný se rozkládal na ploše zhruba od přejezdu cyklostezky přes silnici do Želetic až po dva domky pro správce rybníků, k místu, kterému se dodnes říká Haltýře. Hráz rybníka je i v současné době dobře znatelná. O něco níže položený byl rybník zvaný Velký a Malý Šenstras, byl největší a zasahoval až téměř ke karlovskému dvoru. A byl také nejvýnosnější. Třetí, nejmenší rybník, zvaný Za hrázků se nacházel za silnicí do Čejče. Rybníky to byly průtočné, trpěly zanášením a mnohdy také nedostatkem vody. V době rozvoje cukrovarnictví byly všechny postupně vysušeny a na úrodné půdě se povětšinou pěstovala cukrová řepa. Stejně tak dopadly i ostatní rybníky v povodí Trkmanky a také velké jezero nacházející se v blízkosti Čejče a Kobyly.

Neštěstím pro krajinu byla socializace vesnice, vznik JZD, chemizace, likvidace mezí, cest a remízků, zmenšení rozmanitosti pěstovaných plodin. Došlo k velké devastaci půdy. Kdo si myslel, že po roce 1990 se situace změní, velmi se mýlil. Stav přírody se spíše zhoršil, erozí půdy je ohroženo více než 50 % orné půdy ve statě.

Místo mnohahektarových vodních ploch máme v obci jeden ani ne půl hektarový rybníček. Vznikl spíše náhodou, když se stavěl vodojem a bylo jej nutné zasypat hlínou. A tak byla využita možnost zeminu odebrat z obecního pozemku zvaného Býkovna. Pozemek se nachází u staré kupecké cesty zvané Brněnka, která směřuje kolem Krumvíře směrem k Brnu, a u potůčku, který svádí vodu z velké přilehlé plochy polí. Nejdůležitější skutečností pro vybudování rybníčka bylo, že pozemek patřil obci. Původ jeho zvláštního názvu spočívá v tom, že se v karlovském statku nacházeli plemenní býci, o které se někdo staral a zajišťoval připouštění krav ze statku, kde byly dva kravíny, i krav z obce. Kromě finanční náhrady, měl ošetřovatel nárok na bezplatné užívání pozemku, na kterém se nachází nyní rybníček.

Stavbu rybníka v roce 1998 prováděla firma Jana Večeří ze Žarošic. Měl sloužit jako záchytná nádrž, ke sportovnímu rybaření a k rekreaci. Bohužel způsob hospodaření způsobil splachem půdy totální zabahnění celého rybníka a poslední suché roky způsobily ztrátu vody.

Pomocí dotace byl v poslední době rybník zrevitalizován, břehy byly obloženy ka-

meny, okolí kolem rybníka bylo upraveno. Snad tento kousek našeho okolí bude sloužit nejen lidem, ale i přírodě.

Josef Puk

Změna termínu výstavby optické sítě v Násedlovicích

Vážení občané, v minulém roce jsme vás informovali o chystaném projektu optické sítě v Násedlovicích. Předpokládaný termín zahájení stavebních prací byl plánován v průběhu roku 2020. Bohužel kvůli průtahům při vyřizování projektové dokumentace se tento termín ukázal jako nereálný. Nový termín začátku stavebních prací je tedy posunut na jaro 2021.

Postup stavebních prací a instalací bude stejný, jak jsme Vás již informovali. To znamená, že před každou instalací Vás osobně oslovíme a probereme možnou trasu zavedení optické mikrotrubičky do Vaší nemovitosti. Instalace mikrotrubičky je po dobu výkopových prací zdarma.

Konkrétní nabídku internetových a televizních tarifů zveřejníme před zahájením výkopových prací.

Děkujeme za pochopení.

GT net s.r.o.
Kollárova 277, Kyjov

Knihovna

Kdyby byl rok 2020 běžným rokem, asi by nyní následovaly informace o akcích a oslavách spojených se stoletým výročí založení knihovny. Bohužel tomu tak není a koronavirová pandemie znemožnila jakékoliv větší aktivity. Na jaře i na podzim letošního roku musela být dokonce knihovna uzavřena, což mě velmi mrzí. Přes všechny překážky však knihovna funguje dál a v příštím roce už snad poběží v normálním režimu.

V letošním roce došlo k vystřídání knihovnice. Nastoupila jsem místo Marie Dobešové a mojí snahou je dostat zpět ke knížkám děti a mládež. Máme 21 nových čtenářů a průkazky jsme dali také všem předškolákům. Na děti se zaměřují také zábavné akce. Bohužel letos se stihla jen jediná – v rámci Nocí s pohádkou měly děti připravený program na bývalé budově Zemasu, kde po nalezení

pokladu mohly i přespat. Velikonoční i podzimní tvoření muselo být zrušeno.

Knihovna však nemůže fungovat bez finančních dotací. Rádi bychom poděkovali všem spoluobčanům, kteří přispěli na nákup nových knížek a deskových her. Kromě finančních darů se u nás sešla spousta knih, které lidem doma překážely. Burza takto získaných a také vyřazených knih z knihovny vynesla více než 3 000 Kč, které jsme opět použili na nákup nových knížek a interaktivních kuffíků pro děti.

Samozřejmě jsme neprodali všechny staré knížky. Některé jsou umístěny v policích v přízemí budovy Obecního úřadu. Pokud vás nějaká kniha zaujme, můžete si ji půjčit a přečíst. V archivu pak máme na tři tisícovky titulů, které se snažíme prodávat na internetu a ze získaných peněz naku-

Kuffíky do knihovny

povat nové knížky. Jde to sice pomalu, ale knihy se přece nepálí. Až bude hotový seznam, umístíme jej také na web. V případě, že vás nějaká kniha zaujme, není problém ji za symbolickou cenu odkoupit.

Závěrem bych vám všem chtěla popřát příjemné vánoční svátky a v novém roce hodně štěstí a zdraví.

Šárka Nováková

Noc s pohádkou

Hry v knihovně

Ohrožení pitné vody ve stínu pandemie

Téměř celý letošní rok s sebou nese mnohá omezení, která se dotýkají všech povinností i radostí každodenního života. Všechny z nás zasáhly okolnosti kolem pandemie COVID-19. Mnoho našich aktivit jsme museli utlumit, jiné se zase naučit. Problémy se zvládnutím pandemie nejméně dopadají na naše zdravotníky. Velmi si vážím jejich práce a nasazení. Beze sporu jim za to patří velký dík. Sama jsem se snažila pomáhat. Sháněla jsem roušky, ochranné štíty a zdravé potraviny. Děkuji všem, kteří také jakkoli pomáhali a hlavně se chovali zodpovědně a ohleduplně k ostatním.

Ve stínu pandemie ovšem kauzy i projekty pokračují dál. Pro náš region nejdůležitější kauza, ochrana zdroje pitné vody a těžba šterkopísků u Uherského Ostrohu, zaznamenala několik změn. Byly podány čtyři žaloby, na základě kterých soud zatím rozhodl o zrušení dobývacího prostoru a báňský úřad musí celou věc znovu pro-

Pochod za vodu pro lidi

jednat. Soud nechal jako účastníky řízení všechny obce, proto byla k Nejvyššímu správnímu soudu podána kasační stížnost. Nebezpečí stále není zažehnáno.

Také přípravy na dálnici D55 (nynější R55) se daly do pohybu. V září byla zahájena stavba úseku Babice–Staré Město a v příštím roce bude stavba pokračovat až do Moravského Písku. Další úseky v našem regionu budou zahájeny 2022 a později. Velmi mě potěšilo, že se městu Hodonín podařilo úspěšně

projednat stavbu lávky u ZOO, jelikož jsme na projektu spolupracovali. Je sice povolena jako stavba dočasná, ale už příští rok po ní můžeme chodit nebo jezdit na kole! Dále probíhají přípravy stavby kruhové křižovatky na Pánově.

Využívám všech možných příležitostí, aby významné stavby a problémy našeho regionu byly řešeny a byly na ně i finance. V hledání těchto příležitostí budu pokračovat i v roli zastupitelky Jihomoravského kraje. Dovolte mi poděkovat Vám všem, kteří jste mne svým hlasem podpořili ve volbách do kraje.

Nyní se blíží čas Vánoc, svátků klidu, pokoje a soukromí. Snad vánoční atmosféra překryje tu, která je tu s námi celý rok. Přeji Vám, ať prožijete tento čas v kruhu rodinném a hlavně ve zdraví.

Věřím, že rok 2021 bude alespoň o kapku lepší!

Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko

Povodeň v katastru obce Násedlovice v roce 1970 z kroniky obce

Největší katastrofa však přišla dne 9. června. Po dlouhotrvajícím suchu, přišla bouře, jaká nemá pamětníka. Centrum této průtrže mračen byla oblast Lovčic. V naší obci během dvou a půl hodiny, po které bouře trvala, spadlo 81 mm vody, ale už ve Ždánicích 135 mm a v Lovčicích 181 mm srážek. Vlastní zátopa přišla do obce asi jednu hodinu po skončení bouřky. Byla to jeden a půl až dva metry vysoká vlna špinavé vody, která se valila údolím Trkmanky značnou rychlostí. Tato voda nesoucí sebou všechno možné, dělala takový hluk, jako kdyby po spodní silnici jela nepřetržitá kolona tanků. Bouře začala asi v 16 hodin a skončila v 19.30 hodin, hodinu na to pak přišla hlavní povodňová vlna. Asi ve 20.30 hodin byl vyhlášen poplach hasičů a všech občanů na pomoc Chmelínku a hlavně Haltýřům. Následky povodně, které byly viditel-

né teprve ráno, byly strašné. Nejvíce byly poškozeny tyto obce: Lovčice, pak Ždánice, Věteřov, Dražůvky, Želetice a Násedlovice. Téměř zničeny byly polní plodiny v povodí Trkmanky a ve všech nížinách postižené oblasti. Skutečná škoda v polích se téměř nedá odhadnout. Dále jsou to škody na objektech a budovách. Trať Čejč-Ždánice byla zničena z 80% a další stržené mosty, podmočené domy, v Lovčicích jich několik spadlo.

Největší neštěstí se však stalo na lignitovém dole „Dukla“ v Šardicích. Zde bylo vodou a tekoucím pískem zavaleno 34 horníků odpolední směny. Voda vnikla do chodeb propadením poddolované nížiny v průměru 50 m. Během několika minut byl celý důl zatopen. Ze 34 horníků odříznutých v zavalené šachtě se nezachránil nikdo. Záchrané práce byly zahájeny okamžitě

po katastrofě, za nezištné pomoci polských a sovětských odborníků a strojové techniky. Na místo katastrofy přijel také prezident republiky Ludovít Svoboda spolu s vládní delegací. Bohužel bilance katastrofy je velmi smutná. Pátral jsem samozřejmě, jestli už podobná katastrofa v obci či okolí byla. Podložené zprávy nejsou, jen jedno vyprávění. Pan František Beneš, dnes už zesnulý, ale kdysi nejstarší občan obce a první sekáč vyprávěl, že když mu bylo pět let, tak ho vynášeli nahoru do obce odkud prý se díval na zatopené Haltýře. Stařeček Beneš se narodil roku 1862, takže povodeň mohla být kolem roku 1867, tedy před 103 lety. Tato vyprávění jsem slyšel od synovce stařečka Beneše Josefa Čumby. Toto jsou všechna fakta shromážděná kolem povodně.

Zapsal v roce 1970 pan Jan Hanák,
kronikář obce

Klub důchodců

I Klub důchodců byl zasažen omezení vlády a vyhlášením nouzových stavů. Přesto se nám podařilo dvě krásná setkání našich seniorů připravit. První proběhlo 10. března s paní Hanou Horňákovou z MAS Kyjovské Slovácko v pohybu, která seniory seznámila s činností této místní akční sku-

piny. Dále připravila krásné video a fotografie ze své cesty do Stockholmu.

Druhé setkání seniorů proběhlo 26. srpna. Toto setkání jsme připravily ve spolupráci s knihovnou a pozvaly jsme paní Ludmilu Krátkou, autorku knihy Tetičko ušijte mně kroj. Seznámila přítomné seniory s přípravou knihy a sběru materiálu pro knihu. Paní Krátká sama šije a vyšívá krásné kyjovské kroje.

Obě setkání pak byla doplněna o materiály pro trénink paměti. V době nouzového stavu paní Kloudová na naše seniory nezapomíná a prostřednictvím obecního úřadu jim doručuje materiály pro tento trénink paměti.

Musíme věřit, že se situace vrátí do normálu a naši senioři se budou moci opět společně setkávat v prostorách obecního úřadu.

Všem přejeme pevné zdraví a klidné prožití svátků vánočních a plno optimismu v novém roce 2021.

Hana Bravencová

Kronika obce

Zastupitelstvo obce Násedlovice mě na svém jednání v listopadu roku 2018 zvolilo kronikářkou obce.

Jsem si vědoma toho, že moji předchůdci zanechali v osmi knihách kroniky naší obce obrovský kus práce. Jedná se o letopisecké dílo, které zachycuje zprávy o důležitých a pamětihodných událostech v obci pro informaci i poučení budoucím generacím. V kronikářských zápisech každý z nich zanechal také své subjektivní názory a postřehy, neboť se pro ně vedení obecní kroniky stalo velkým koníčkem, kterému věnovali velkou část svého života. Mým cílem je s velkou úctou navázat na jejich práci.

Kronika naší obce má v současnosti osm dílů a podíleli se na ní tři kronikáři:

1. díl	1931–1946	kronikář František Blahutka
2. díl	1947–1961	kronikář František Blahutka
3. díl	1962–1976	kronikář František Blahutka dopsal zápisy do roku 1965, od roku 1966 je kronikářem Jan Hanák
4. díl	1977–1989	kronikář Jan Hanák
5. díl	1990–1996	kronikář Jan Hanák
6. díl	1997–2003	kronikář Jan Hanák, zápis za rok 2000 zapsal Josef Puk na základě poznámek Jana Hanáka, rok 2001–2003 zapsal Josef Puk
7. díl	2004–2009	kronikář Josef Puk
8. díl	2010–2018	kronikář Josef Puk

František Blahutka (1890–1969)

První kronikář naší obce se narodil v roce 1890 Rašovicích v okrese Vyškov, byl ze čtyř dětí, jeho otec byl násedlovickým rodákem.

František Blahutka

Vyučil se zedníkem, a když vypukla první světová válka, byl odveden k železničnímu pluku, se kterým projel kus Evropy od Polska, Ruska, Maďarska přes Rumunsko, Bukovinu, Chorvatsko až do Itálie. Pracoval na opravě železnic a podílel se na stavbě zničených mostů, aby se vojsko mohlo rychle přesunovat. Na frontu narukoval i jeho otec a mladší bratr Alois, který v roce 1915 ve válce padl.

František se v srpnu 1918 během krátké dovolené oženil s Marií Zástěrovou z Násedlovic, poté se opět vrátil na frontu. Z těchto pohnutých dob se zachovaly jeho i bratrovy velmi zajímavé zápisky.

Po válce se přestěhoval do Násedlovic do domku své manželky, který opravil, a po desetiletém pobytu byl přijat dne 29. prosince 1929 do svazku naší obce. Měli dceru Emílii, mladší dvě děti v útlém věku zemřely. František pracoval jako rolník, vinař, zedník. Byl nadaný, pokoušel se psát i povídky do časopisů a novin, např. do časopisu Beseda, Rajská zahrádka apod. Vlastnil fotoaparát a rád fotografoval, k této zálibě dovedl také své vnučky. Byl nadšeným sběratelem mincí, bankovek a známek. Zajímaly ho cizí jazyky, dopisoval si s několika přáteli z ciziny. Dlouhá léta pracoval jako místní knihovník.

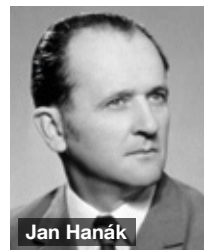
Velmi ho zajímala historie, shromáždil různé informace, které uložil v kronice obce Násedlovice. Jeho zápisy v kronice jsou vedeny neuvěřitelných 35 let a každý, kdo se s jeho prací seznámil, dokáže ocenit, jak rozsáhlé dílo po sobě zanechal. Lidé, kteří jej znali, jej hodnotí jako skromného a poctivého člověka, nenápadného svým chováním, který ač se v Násedlovicích nenarodil a nevyrostal zde, měl opravdový zájem o obec, do které se přiznal a ve které žil.

Pan Blahutka stál na počátku kronikářských zápisů, proto v prvním díle kroniky najdeme kromě zápisů jednotlivých roků také velmi podrobné záznamy o nejstarších dějinách naší obce. Měl rovněž k dispozici dokumenty o obecním hospodářství

z 19. století, z nichž některé do kroniky přepsal. Velmi podrobně popsal poměry v obci během první světové války. Vylíčil rovněž poválečný vývoj, především situaci v zemědělství a parcelaci půdy. Podařilo se mu dobře popsat také tragické události spjaté s Mnichovskou dohodou a vznikem Protektorátu Čechy a Morava. Během druhé světové války, kdy byly všechny české kroniky z obcí odvezeny, vedl si pan Blahutka podrobné zápisky o jednotlivých válečných letech. Když se po skončení války kroniky do obcí vrátily, kronikář Blahutka své zápisy o válečném dění pečlivě přepsal.

Zaznamenal také nelehkou dobu po roce 1948 a socializaci naší vesnice. Jen stáří a nemoc mu bránily, aby pokračoval ve své práci, které věnoval každou volnou chvíli. Nesloužil mu zrak, v závěru života četl jen pomocí velké lupy. Velkou oporou ve stáří mu byla jeho ovdovělá dcera Emilie Donéová, která se se dvěma dětmi vrátila k němu z Čejče. Na konci roku 1966 předal pan Blahutka vedení kroniky obce novému kronikáři, kterého si sám pro tuto práci vybral.

Jan Hanák (1932–2000)

Jan Hanák

Nástupcem pana Blahutky ve funkci kronikáře obce se od prosince 1966 stal pan Jan Hanák, syn Jana Hanáka staršího, místního malíře pokojů, a Oldřišky, rozené Vlasákové,

která pracovala na malém hospodářství.

Pan Jan Hanák se narodil v roce 1932 jako nejstarší ze tří sourozenců. V Násedlovicích absolvoval obecní školu a poté navštěvoval měšťanskou školu ve Ždánicích. U svého otce se učil malířem pokojů a v tomto oboru pokračoval na dvouletém učilišti v Hustopečích. Po absolvování základní vojenské služby pracoval až do svého odchodu do penze v tehdejších národním podniku Šroubárna Ždánice jako seřizovač lisů. V roce 1957 se

oženil s Jenověfou, roz. Blahutkovou a společně vychovali tři děti.

Největším koníčkem pana Hanáka bylo malování akvarelových obrázků a perokreseb, na kterých zachytil krásná zákoutí nejen naší vesnice, ale také různá místa, která během svého života navštívil. Maloval i květinová zátiší a mnohým svým blízkým v rodině, ale i přátelům a známým věnoval své obrázky na památku. Bavilo jej také vytváření intarzií, výtvarných děl vytvořených skládáním a lepením dřív různých barev a struktur. Tyto prvky vyřezával pomocí nože a lupénkové pilky a poté skládal a slepoval do různých obrazů. Největším jeho dílem je však zřejmě velký dřevěný Betlém,

Jan Hanák

ktej v letech 1968-69 vyřezal pro své děti. Rodina pana Hanáka jej zapůjčila do Muzea obce Násedlovice.

Děni v obci zapisoval pan Hanák v letech 1966-2000, tedy celých 34 let. Držel se přitom cíle, který si stanovil na počátku svého kronikářského působení: „Nejsem historik, ale do této kroniky bych chtěl zachytit život obce, lidí, jejich radosti i starosti, všechno, co mění a utváří život našich lidí. Moje ruka je těžká a necvičená ve psaní, a ani sloh neprozrazuje spisovatele. Já však chci tuto práci dělat tak, jak nejlépe dovedu. Psát poctivě, bez příkras a čistou pravdu.“

Pan Hanák vykonával kronikářskou práci celým svým srdcem. Při listování jeho zápisy ve čtvrté až šesté knize obecní kroniky oceníme nejen jeho krásný rukopis, malebné nadpisy a množství barevných kreseb, ale především jeho upřímný vztah k rodině obci a všem spoluobčanům. Svou práci opustil pan Hanák v závěru roku 2000, o kterém měl již připraveno většinu podkladů pro zápis do kroniky.

Josef Puk (nar. 1943)

Kronikářské zápisy počínaje rokem 2000 jsou již z pera pana Josefa Puka, který se stal v pořadí třetím kronikářem obce Násedlovice.

Narodil se dva roky před koncem nejstrašnější války v dějinách lidstva. Ve svých nejstarších vzpomínkách uchovává prožitky z posledních válečných dnů, kdy se celá

rodina schovávala u Světničků č. 28 ve sklepech a pozorovala prolétající bombardovací svazy, za kterými zůstávaly dlouhé bílé pásy plynů. Další dětská vzpomínka se váže k roku 1945, kdy naši obcí projížděla kolona aut s prezidentem Benešem. Pan Puk pamatuje i dobu, kdy po obci chodil bubeník, vyhlášoval obecní zprávy a u studny před domem Pukových měl zastávku.

Obecnou školu navštěvoval v Násedlovicích, tehdy se ve třech třídách učilo kolem sta žáků. Rád vzpomíná na paní učitelku Světlíkovou, která denně dojížděla ze Slavkova, a rovněž na kaplana P. Zapletala, který jezdil na hodiny náboženství na motocyklu. Před školou hrával s dětmi fotbal a mnohdy

Josef Puk

Většinou tehdejších absolventů bylo tehdy doporučeno, aby se před případným dalším studiem vydali nejdříve do výrobní praxe. V přijetí na vysokou školu panu Pukovi tehdy bránilo především to, že jeho rodiče odmítali vstoupit do jednotného zemědělského družstva. Proto nastoupil společně s několika spolužáky do brněnských Závodů Jana Švermy. Začal pracovat jako kontrolní technik, práce jej bavila a na stejném pracovišti zůstal až do svého odchodu do důchodu, kdy ale továrna nesla název Zbrojovka Brno.

Se svou ženou Martou si v Násedlovicích postavili rodinný dům a společně vychovali tři děti. Pan Puk se od mládí zajímal o veřejný život v obci. V šedesátých letech minulého století pomáhal při výstavbě a zařizování místního kulturního domu, především se podílel na provozu kina.

Jeho celoživotní zálibou se stala myslivost. Složil dokonce Vyšší myslivecké zkoušky a stal se zkoušejícím u mysliveckých zkoušek adeptů. Dosud se rád schází se svými přáteli v myslivně, kterou si vlastními silami vybudovali a kde odpracovali množství brigádnických hodin.

Pan Puk byl po tři volební období členem Zastupitelstva obce Násedlovice, z toho dvě volební období vykonával funkci místostarosty. Podílel se tak na realizaci rozsáhlých stavebních akcí, jako byla např. výstavba čistíčky odpadních vod, rekonstrukce mateřské školy, oprava budovy obecního úřadu, oprava kostela, modlitebny, opravy malých sakrálních staveb na katastrálním území obce.

Pan Puk se vždy zajímal také o historii naší obce. Dokázal si najít čas, aby navštívil nejstarší obyvatele naší vesnice a čerpal z jejich cenných vzpomínek. Dosud vyhledává zajímavé informace o naší vesnici a jejich rodáčích a seznamuje s nimi čtenáře Zpravodaje obce. Má také velkou zásluhu na tom, že u pomníku obětem druhé světové války byla umístěna pamětní deska na památku padlých vojáků první světové války a legionářů.

Josef Puk

Podzim – období chřipek a nachlazení

Podzim je období, kdy jsme kvůli nepříznivému počasí a zvyšujícímu se výskytu virových infekcí mezi lidmi vystaveni většímu riziku vzniku onemocnění, jako jsou chřipka či různé typy virových onemocnění horních cest dýchacích. Není s podivem, že s příchodem pandemie se lidé začali zajímat o to, jak zlepšit svou odolnost. Imunitou je obecně nazývána schopnost organismu čelit cizorodým látkám a organismům, které na nás působí z okolí. Důležitý je dobrý stav našeho imunitního systému, který nám pomůže se lépe vypořádat s nápojem virů a bakterií. Naše vlastní obranyschopnost je náš nejlepší lékař. Dnes se sice v médiích dozvíte, že si máte dezinfikovat ruce, udržovat odstup, nosit roušku a čekat na vakcínu. Ale nikde se nedozvíte, jak zlepšit svoji imunitu, že bychom měli vzít zodpovědnost na sebe a změnit svou životosprávu k lepšímu. Pro její zlepšení nejsou důležité jen vitamíny a minerály, ale hlavně vyrovnaná psychika s minimální stresovou zátěží a samozřejmě pravidelný a kvalitní spánek, který jde ruku v ruce s duševní pohodou. Měli bychom dodržovat pravidla označovaná jako spánková hygiena – spát dostatečně dlouho, před

spaním se nevěnovat počítači, televizi nebo mobilu, spát v neosvětlené a vyvětrané místnosti. Dobrý spánek můžeme posílit i užíváním přírodních látek ve formě čajů, tablet nebo kapek, a to především chmel, meduňka, kozlík, mučenka, které patří do skupiny tzv. rostlinných sedativ, jež zmírňují napětí a pomáhají lépe usnout.

Někdy se doporučuje otužování studenou sprchou (ovšem je třeba začít již v létě, ne v chladném počasí – tělo si musí zvyknout pozvolna!), někdo nedá dopustit na saunu.

Důležitá je i vyvážená strava, kde mají mít své místo i obiloviny, luštěniny, zelenina a ovoce. Na podzim by se do jídelníčku měly vracet hutnější pokrmy ideálně ze sezonních surovin. Konzumace čistě sezonních produktů nám bez problémů zabezpečí dostatek vitamínů, minerálů a živin, protože z přírody máme v každém ročním období k dispozici právě to, co nejvíce potřebujeme. Významné je jíst v klidu a pohodě, nikam nespěchat a jíst si, pokud možno, vychutnat. Pro prohřátí organismu je dobré jídla obohatit kořením, které prokrvuje sliznice, což posílí jejich obranu proti průniku nemoci – například papriku, pepř, zázvor nebo chilli.

TIP na skvělý čaj na zahřátí: zázvor nastrojte nebo nakrájejte na malé kousky, zalijte vařící vodou a nechte 10 minut odstát, poté sceďte. Přidejte citrón a med. Popíjejte šálek každý den a zima si na vás nepříjde.

Velmi důležitým vitamínem pro imunitní systém je vitamín C. Jako zdroj využijte lokální potraviny jako jsou jablka, papriky, brokolice, kysané zelí, šípky nebo červená řepa. Z těchto plodin je naše tělo dokáže zužitkovat mnohem lépe než třeba z citrusů, které k nám putují často i několik týdnů z opačného konce světa.

Stále více je v boji s infekcemi odborníky oceňován vitamín D. Přirozeně ho získáváme ze slunce, ale v zimě musíme přidat játra, vejce, mléko, ryby.

Vitamíny skupiny B pomáhají udržovat správné fungování metabolismu. Hlavním zdrojem jsou kvasnice, celozrnné obiloviny, luštěniny, ořechy a opět i ryby.

Vitamín A zvyšuje odolnost těla vůči infekcím a pomáhá nejen při tvorbě zrakového pigmentu. Najdeme ho v rybím tuku, játrech, mrkvi, zelené a žluté zelenině (špenát, kapusta, petrželová nať, kedlubna, zelí, brokolice, kukuřice, dýně, paprika).

Pro zdravé fungování organismu je klíčová správná funkce střev. Právě tam se nacházejí probiotické (tělu prospěšné) bakterie. Udržují ve střevech potřebné pH, čímž přispívají k dobrému stavu imunitních buněk a následně k posílení obranyschopnosti organismu. Naleznete je například v zakysaných mléčných výrobcích či ve kvašené zelenině např. zelí, mrkvi či v ředkvičkách.

Pomocníkem mohou být také betaglukany – přírodní látky vyskytující se v houkách, zejména v hlivé ústřední.

Vhodná je též bylinka Echinacea purpurea, česky třapatka nachová, která má imunomodulační účinky (zvyšuje obranyschopnost).

Není dobré podceňovat různé, zdánlivě mírné příznaky toho, že v organismu není vše v pořádku. K takovým příznakům patří rýma, kašel, zvýšená teplota a únava. Těmi nám organismus signalizuje, že něco není v pořádku. Jsme unavení a ospalí - energii, které se nám nedostává, totiž potřebuje naše tělo na boj s infekcí, proto bychom rozhodně měli tělo poslechnout a ulehnot do postele.

Také stres je jedním z nejsilnějších faktorů oslabujících imunitu a proto kromě zdravé stravy, dobrého spánku a užívání vitamínů, minerálů, je dobré také nesledovat zprávy a zbytečně se nestresovat kvůli maličkostem. Pracujte každý den na svém zdraví. Spěte hluboce, jezte i pijte kvalitně, choďte na procházky do lesa a hor, setkávejte se jen s lidmi, kteří vás pozitivně dobíjí a myslíte pozitivně. Pozvedněte hlavu od displeje svého telefonu a najděte si své offline koníčky se svými přáteli. Život plyne a je jen na vás, jestli ho prožijete anebo protrpíte. Přeji Vám všem pevné zdraví!

PharmDr. Jana Fedočáková

OMEZENÍ sociálních kontaktů

ZODPOVĚDNOST, OCHRANA RIZIKOVÝCH SKUPIN

pravidlo 3R
Ruce Roušky Rozestupy

3R

chráníme sebe i ostatní,
jsme zodpovědní

mýdlo + teplá voda nebo
dezinfekce = čisté ruce

roušky fungují,
pokud se nosí správně

diskrétní zónu virus
nepřeskočí

kde není osobní kontakt,
není přenos

Mimofradná opatření a více informací na koronavirus.mzcr.cz

Darované sushi

Je to již dlouholetá tradice, o Vánocích se scházíme a navzájem se podělujeme drobnými dárky. Protože jsme početná rodina, těch dáreků bývá mnoho. Mezi různými dárky, jako jsou například: knihy, drobná ošacení a podobně, se někdy vyskytují i ty zcela originální...

Tak mi například loni o Vánocích věnoval jeden z našich vnuků program na výrobu fotoknihy, a i když mi pochopení programu dalo pořádně zabrat, moje fotografie Valašska a Jesenicka se přece jen dočkaly důstojné knižní prezentace. Hůř to dopadlo s jiným originálním dárkem, kterým mě a manžela obdaroval jeho bratr Mírek. Věnoval nám poukázku na tradiční japonskou specialitu, sushi. Přišlo mi to nějak divné a hned jsem navrhla přítomným, aby si s námi svoje dárky vyměnili. „Ale kdepak, babi, to si s dědou nesmíte nechat ujit, odzkoušeli jsme to a chutnalo nám to výborně,“ tvrdili všichni svorně...

A tak jsme se s manželem hned po Třech králích vypravili do japonské restaurace, která se u nás ve Zlíně nachází v jedné z opuštěných budov bývalého baťovského areálu. Vchod do ní byl nenápadný, ale vnitřek působil tajemně. V pološeru se rýsovalo několik oválných stolků s židličkami potaženými černým sametem, každý stůlek tlumeně osvětlovala bambusová svítlna, v čele místnosti bylo umístěno rozměrné akvárium s exotickými rybami. Celkovou atmosféru interiéru dokreslovala jemná japonská hudba. A zrovna jako ty rybky v akváriu, tak ladně a tiše se po místnosti pohybovaly obsluhující servírky, drobné, půvabné Asiatky. Záhy nám jedna z nich přinesla dva černé, ornamenty zdobené tácy, na kterých bylo v úhledných skupinkách naaranžováno po několika

druzích tradičního japonského pokrmu, sushi. Ke každému z táců byly přiloženy dvě dřevěné jídelní tyčinky a ona nám ochotně předvedla, jak je uchopit a jak s nimi zacházet. Pak nám ještě přinesla zelený čaj v elegantním porcelánovém čajníku.

Popřáli jsme si dobré chuti a pustili se do jídla. Manžel začal odvážně rybím zámotkem zabaleným v černé řase, já ale byla opatrnější... Na okraji tácu se nenápadně krčily dvě zelenavé hromádky jakési pasty – a já v domnění, že to jsou nějaké jemné rybí krémy, uchopila jsem tyčinkami jednu z nich a celou ji strčila do pusy...

No, co vám mám povídat, bylo to strašné. Nic ostřejšího a pálivějšího jsem v životě neokusila. Zakuckala jsem se, na čele mi vystoupil pot, oči z důlků, měla jsem dojem, že se snad zadusím – a jen díky několika hltům zeleného čaje jsem situaci jakž takž bez pohromy zvládla. Pak jsem již nebyla schopna ničeho pozřít – a jen tiše záviděla mladé dvojici u protějšího stolu, jak vesele konzumují jedno sushi za druhým. A manžel? Když mě tak viděl, prý se polekal, že se o mne pokouší infarkt nebo

mrtvice – a málem zavolal pohotovost. Sám na tom ale také nebyl o moc líp. Po pozření několika kousků této vzácné japonské krmě prohlásil, že to není nic, bez čeho by se nemohl v životě obejít, a také to vzdal. Pak jsme požádali servírku o laskavost, aby nám vše, co zbylo na tácku, zabalila, že si to odnese domů...

Tajně jsem doufala, že ti, kteří nám sushi tak vřele doporučovali, je s radostí zkonsumují u nás, ale zklamala jsem se. Na moje pozvání nepřišli, neměli zájem. Jeden se vymlouval, že na syrové ryby nemá zrovna chuť, jinému to nevyhovovalo časově, třetí prý nemá v pořádku žaludek – a tak podobně. Nakonec manžel prohlásil, že bude nejlepší, když všechny ty zamotané rybičky a mořské řasy vyhodíme do popelnice, já ale byla jiného názoru. Vánočních dáreků od našich milovaných vnuků si přece musíme vážit – a vyřešila jsem to jinak.

Všechny ty mořské lahůdky jsem pokrājela, osolila, podusila na smažené cibulce, do toho přidala nakrájenou zeleninu, nové koření, bobkový list, špetku pepře, lžičku sojové omáčky, trochu kečupu a chvilku podusila. A když se mě později vnuk ptal, jak nám sushi chutnalo, pravila jsem: „Miri, chutnalo nám to výborně“ A byla to pravda – i když, však víte...

Ale – mezi námi... Kdo ví, jak chutná Japancům, když jim u nás v Česku plácnu na talíř kus prorostlého vepřového bůčku, pět knedlíků a na ně několik naběraček zadržávaného kysaného zelí. Každá země má své delikatesy, ať už se to cizincům líbí, anebo nelíbí...

Jo, ten zelený kopeček na tácku byla pálivá pasta wasabi – chilli, rozemletý zázvor, dále japonský křen apod.

M. Pantlíková

Jak se dříve stavělo

Do dnešních dob se zachovalo jen velmi málo dokladů, které by zachytily okolnosti stavby domů na vesnici. Styl konstrukce i vzhled se lišil podle regionů a finančních možností obyvatel. U nás převažoval styl stavby „do háku“, kdy do ulice stála obytná část domu s vjezdem. V pravém úhlu na ni navazovala hospodářská část s chlévy, studnou, dvorem, hnojištěm, suchým záchodem. U zámožnějších hospodářů následovala zahrada, humno, zakončená stodolou – mlátevnou. Mnohé domky však nebyly takto vybaveny a jejich úroveň byla bídná. Stavělo se převážně z nepálených cihel, popřípadě pěstováním. To znamená, že do rámu z desek se pěstováním vytvořily zdi z jílovité hlíny smíšené s plevami. Domy byly kryty slaměnými doškami. Stavba tak nebyla finančně náročná a vyhovovala tehdejšímu nároku na bydlení. U mnoha domů byla prodloužena střecha do vnitřní

části domu. Této části se říkalo „náspja“ (zápraží). Důležité pro takovou stavbu byl dostatek pracovníků, uplatňovala se výpomoc rodiny, pracovalo se „na oplátku“.

Tak tomu bylo ještě na začátku dvacátého století, kdy se stavěla většina domů v ulici za nynější prodejnu COOP. Například dům číslo popisné 205 byl postavený v r. 1903 a vlastnila jej rodina Václava Dobeše a poté jeho syn Josef, který zemřel svobodný a bez dědiců. Oba dva, otec i syn, měli poněkud svérázné chování. Podobně jako další Dobešové v naší obci měli i oni přezdívkou. Bývalo to běžné, za přezdívkou se nikdo nezlobil, rodina mohla být rychle identifikována. Tak si mnozí starší ještě pamatují, že Václavovi se říkalo „Cuksfíra“, jeho synovi se říkalo „Jozávko“. Odolával nátlaku ke vstupu do JZD a vídali jsme jej s vozem taženým jeho koníkem.

Při stavbě domu Dobešových č. 205 byl

uložen tento pamětní list, který se dochoval do dnešní doby:

„Tento domek vystavěn z příčinění Jozefa Dobše syna Václava Dobše v roce 1903, za úřadování představeného Františka Trnky. Započato s psychováním dnem 7. května a dokonáno 16. května t.r. z příčinění mužů níže psaných.

Frant. Patka, Jozef Pacas, Jozef Hovězák ml., Jozef Hovězák st., Fr. Troubil, Jakub Ouda, Roch Strmiska, Karel Dobeš, Matouš Janoušek, Václav Dobeš, Fr. Trumpeš, Fr. Pilát, ...ještě jiní více, vůdce stavby Malinský Ján.

Stavení vystavěno podle mlátevny pana Panáčka. Denní plat pro muže 1 koruna a pro posilu ne opojného nápoje, nýbrž kořalky.

Psal sem Frant. Pilát, léta Páně 1903 dne 17. května při velmi krásném a pohodlném počasí, ale žaludku prázdném. V Násedlovicích.“

Josef Puk

DFS Násedlováček

I tento rok jsme naše řady rozšířili o několik nových malých tanečnicků. I když jsme letos nemohli zkusit ve standardním režimu, věříme, že to naše nové členy neodradí a tanec a zpěv je bude bavit i nadále.

Na začátku září jsme se opět za vydatné podpory Mladých hasičů z Násedlovic zúčastnili akce Čisté Česko a vyčistili jsme okolí naší obce. Všem zúčastněným děkujeme a těšíme se na příští rok.

Jelikož se konec roku opět nese ve znamení různých opatření a nařízení, nezbyvá než si přát, aby byl příští rok klidnější a my všichni se mohli vrátit k obyčejným starostem i radostem. Všem přejeme pevně zdraví.

DFS Násedlováček

Rok 2020 byl náročný pro všechny a pro nás v Násedlováčku jakbysmet. V plánu byla oslava 5. výročí vzniku souboru i vystoupení na festivalech doma a v zahraničí, návštěva zábavného parku v Polsku. Člověk mívá, okolnosti mění a doufejme, že příští rok bude lépe a bude nám umožněno na konci dubna uskutečnit oslavu výročí, a také ukázat naše dovednosti a um na festivalech doma i v zahraničí.

Přestože byl tento rok zvláštní, podařilo se nám ve spolupráci s Mladými hasiči uspořádat 1. ročník mini turnaje „O putovní míč“ ve vybíjené. Kvůli nepříznivému počasí se utkání přesunula do tělocvičny ZŠ Žarošice, kde se mezi sebou utkaly 2 týmy Mladých hasičů a 2 týmy Násedlováčku. Za vydatné podpory obecního úřadu, které vytvořilo bouřlivou atmosféru, se vítězem stal tým Násedlováčku. Po vyhlášení výsledků a předání cen, se osazenstvo přesunulo na KD v Násedlovicích, kde si děti dopřály občerstvení a opekly špekáčky. Všichni se prý těší na další ročník.

V letních měsících jsme nafotili reprezentativní fotografie dětí v přírodě okolo Násedlovic. Za krásného počasí a se spoustou legrace vznikly nádherné fotky, za což patří poděkování naší dvorní fotografce Táně Švecové.

Pokračujeme v dobré spolupráci s místním mysliveckým sdružením. Pomohli

jme s úklidem myslivny po rekonstrukci, ještě jednou děkuji všem dětem a rodičům za pomoc. V tomto krásném prostředí jsme uskutečnili i tradiční soustředění, kde děti nacvičily nové tance a písně. Zároveň jsme i oslavili narozeniny našich členů dětským šampusem a dortem.

V letních měsících jsme zkoušky souboru zpestřili o výlety na cyklostezku. Starší děti zvládly bez problému dojet až do Ždánic, mladší si zase oddechly hraním na dětském hřišti v Dražůvkách.

Obec podporuje spolky v roce 2020

SPOLEK	DOTACE
Myslivecký spolek Obora Násedlovic IČ: 48842745	30.000 Kč 11.592 Kč
Základní organizace Českého zahrádkářského svazu Násedlovic IČ: 69650900	10.000 Kč
Český svaz včelařů, z.s., základní organizace Žarošice IČ: 67024068	1.000 Kč
Šohajíček, z.s. IČ: 06637817	30.000 Kč
Sbor dobrovolných hasičů Násedlovic IČ: 63455773	30.000 Kč
Spolek Násedlováček IČ: 06935796	30.000 Kč
TJ Moravia Násedlovic, z.s. IČ: 49939912	70.000 Kč

Uklidme Násedlovice

Muzeum, galerie a sýpka

Ano i činnost těchto zařízení v roce 2020 ovlivnila koronavirová pandemie letošního roku. Jsme vděční za to, že se nám pomalu rozrůstají naše sbírky. Přibývají předměty zachycující život našich předků. Máme radost i z fotografií, které jsou nám zapůjčeny k naskenování, nebo které rozšíří naše sbírky. Předměty i fotografie můžete i nadále přinášet nebo zasílat na obecní úřad. Budu ráda, když se nám podaří rozšířit naše sbírky o proutěný kočárek z 50. let 20. století, který by byl k dispozici maminkám miminek např. na focení nebo do krojovaného průvodu na Slovácký rok. Již máme v muzeu kočárek tzv. osmipérák z šedesátých let dvacátého století od paní Věry Žilkové, za což jí moc děkujeme.

Nejvýznamnější akcí letošního roku byl víkend otevřených památkových domků. Termín musel být přesunut ze začátku června na konec tohoto měsíce. Ve dnech 27. a 28. června se otevřely dveře jak do muzea a galerie, tak i do sýpky. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří mi pomohli zajistit zpřístupnění těchto míst (senioři, aktivní členové kulturně-sportovní komise, zaměstnanci obecního úřadu). Této akce využilo několik desítek turistů a jsem ráda, že prostory, které máme k dispozici je okouzlili.

V letošním roce se galerie dvakrát stala místem pro setkání Klubu důchodců. Dále zde proběhla burza vyřazených knih. Sýpka byla otevřena pro malé čtenáře z knihovny. Malí čtenáři spali v protější administrativní budově a v rámci programu jsme jim připravili hledání pokladu schovaného na sýpce. Celá atmosféra byla ještě umocněna tím, že hledání pokladu se uskutečnilo ve večerních hodinách.

Sýpka byla využita i pro soukromé focení, kdy vznikly krásné fotografie s kouzelnou

Muzeum

Sýpka

atmosférou. Paní fotografka projevila zájem dokonce o případný další pronájem těchto prostor. Jsem moc ráda, že sýpka pomalu začíná ožít a zůstane i nadále k dispozici dalším generacím, i když někteří bývalí zastupitelé si mysleli, že by se sýpka měla spíše zbourat. Na požádání jsou veškeré prostory muzea, galerie i sýpky přístupné kterýkoliv den.

Budu ráda, když mi budete zasílat také vzpomínky na život v naší obci, staré recepty a vše, co se týká Násedlovic. Snažím

se dokumentovat i součásti lidového oděvu. Pořizují fotografie například kordulek ke krojům. Málokdo ví, že dámská kordulka nebyla jen z červeného sukna. Již jsem narazila i na kordulku zelenou, černou, modrou i žlutou. Co se týká materiálu, tak nebyly jen ze sukna, ale i z brokátu. Brokát patřil k drahým látkám, protože se dovážel, a tak si ho mohli dovolit jen ti majetnější. K této své badatelské činnosti však potřebuji vaši spolupráci. I ze zdánlivě již nepoužitelné součásti kroje mohou udělat stříh a fotodokumentaci. Nenechte prosím zaniknout své vzpomínky na vaše dětství v naší obci. Materiály můžete zasílat na muzeumagalerie@seznam.cz nebo poštou na adresu Obec Násedlovice, Muzeum, 696 36 Násedlovice 129. Můžete mi zavolat na tel. 724 056 071 a jistě se nějak domluvíme, ať už se bude jednat o sbírkovou činnost nebo návštěvu muzea, galerie a sýpky.

Děkuji Vám za Vaši přízeň.

Hana Bravencová, správce muzea

Tvrz Násedlovice

Článek, který nyní začínáte číst, vyšel 15. června 2020 v týdeníku Znojemský týden a jeho autorem je pan Daniel Rubeš.

Tady na jižní Moravě náš seriál o profánních sídlech v maximálním okruhu třiceti kilometrů vzdušně od hranic Znojemska zasahuje až na okres Hodonín, kde leží Násedlovice a kde se v pozvolna přirozeně klesajícím terénu jižního okraje vesnice rozprostírá rozlehlý hospodářsko – zemědělský areál bývalého dvora vzniklého v místech dříve stejnojmenné středověké tvrze.

Úpatí zvlněného terénu Dyjsko – moravské proláčky svažující se do údolí pravého břehu potoka Trkmanka využil již někdy ve 14. století zástupce nižší šlechty Sedlata a spolu s poddaným lidem dal vzniknout svému sídlu a s ním i vesnici. Roku 1386 na tvrzi Násedlovice už sídlil Jan z Drahotuš zvaný Prdlák, který ji r. 1415 postoupil

Znatovi z Melic. Po dalším častém střídání majitelů z řad nižší šlechty mnoha rytířských rodin násedlovickou tvrzi od konce 15. století vlastnili Zástřizlové a v r. 1558 ji již jako neobydlenou jeden z členů rodu; Jan Žďánský prodal Černošským z Boskovic. Boskovičtí páni ale na násedlovické tvrzi dlouho nesídlili, protože ji v r. 1565 prodali Kounicům, kteří pusté sídlo k bydlení nepotřebovali, připojili je ke svému ždánickému panství a tím sídelní funkce zanikla. Rozlehlý areál tvrze v Násedlovicích byl následně v 2. polovině 16. století upraven pro správu zdejších vrchnostenských latifundií a zároveň přebudován v panský dvůr, jenž si ponechal pojmenování Na tvrzi. Za aktivní účast na protihabsburském povstání byl po bitvě na Bílé hoře Kounicům areál tvrze v Násedlovicích zkonfiskován a předán ve prospěch Lichtenštejnů.

Jedna z tehdejších moravských nejbohatších rodin se v r. 1626 podepsala pod zánik areálu tvrze Násedlovice a na dlouhá tři století pokračovala v jeho využívání především hospodářsko – zemědělským charakterem. Po pozemkové reformě r. 1920 byl šlechtě areál násedlovické tvrze odebrán, nastěhoval se sem velkostatkář Ervín Seidl a pokračoval ve stejném účelu. Nakonec byl areál tvrze v Násedlovicích na základě Benešových dekretů po 2. světové válce odebrán i jemu a r. 1950 se do něj nastěhovalo Jednotné zemědělské družstvo. 2. polovina 20. století se do historie tvrze Násedlovice zapsala přestavbami, přístavbami i celkovou socialistickou adaptací lokality včetně pochopitelného pokračování zemědělsko hospodářského účelu; a tak je tomu stále.

Nyní původní násedlovickou tvrzi drobné šlechty v poměrně velkém a doširoka ►

rozsáhlém prostoru zaniklého dvora, navíc hustě zastavěném mnoha dalšími budovami, objekty a trakty, najdeme jen stěží a ke správné identifikaci konkrétního místa by pomohl jen odborně provedený archeologický stavebně - historický průzkum celé lokality. V r. 2020 tedy lze konstatovat, že současný historický areál tvrze Násedlovice má podobu obyčejného pomalu pustnoucího dvora v majetku několika různých vlastníků, jenž jej užívají ke svým aktivitám a toto poslání si zřejmě již zachová.

Tvrz v Násedlovicích po bezmála půltisíciletí sloužící jako hospodářsko - zemědělský areál se ke svému primárnímu sídelnímu účelu již sotva kdy vrátí, a protože je stále využíván převážně pro zmíněné podnikatelské činnosti, není pro veřejnost volně přístupnou kulturní památkou.

Daniel Rubeš

Pozn. Areál, kde se nacházela násedlovická tvrz, je sice veřejnosti nepřístupný, ale po telefonické domluvě na obecním úřadu tel. 518 631 428 nebo s paní Hanou Bravenčovou tel. 724 056 091 vám bude umožněna prohlídka velmi zachovalé sýpky v tomto areálu. Na sýpce je zřízeno malé muzeum převážně zemědělské techniky.

Tvrz Násedlovice v datech

- 14. století - Pravděpodobně Sedlata využil příhodného terénu k výstavbě svého sídla.
- 1386 - Tvrz Násedlovice obýval Jan z Drahotuš zvaný Prdlák.
- 1415 - Areál násedlovické tvrze byl postoupen Znatovi z Melic.
- 15. století - Na tvrzi v Násedlovicích se často střídali majitelé z řad nižší šlechty mnoha rytířských rodin.
- Konec 15. století - Tvrz Násedlovice vlastnili Zástřizlové.
- 1558 - Neobydlenou tvrz v Násedlovicích koupili Černošští z Boskovic.
- 1565 - Boskovičtí násedlovickou tvrz prodali Kounicům, jenž ji připojili ke svému panství a tím zanikla její sídelní funkce.
- 2. polovina 16. století - Rozlehlý násedlovický areál byl upraven pro správu vrchnosti a přeměněn v panský dvůr.

areál byl upraven pro správu vrchnosti a přeměněn v panský dvůr. Na tvrzi.

• Počátek 17. století - Za účast na stavovském povstání byl Kounicům areál tvrze v Násedlovicích zkonfiskován a předán Lichtenštejnům.

• 1626 - Lichtenštejní nechali tvrz Násedlovice zaniknout a areál používali ve stejném duchu jako Kounicové.

• 3. třetina 2. tisíciletí - Tvrz v Násedlovicích je po tři sta let užívána jako dvůr.

• 1920 - Po pozemkové reformě byl areál násedlovické tvrze odebrán ve prospěch velkostatkáře Ervína Seidla.

• Polovina 20. století - Na základě Benešových dekretů byl areál tvrze v Násedlovicích odejmut znovu.

• 1950 - Do lokality násedlovické tvrze se nastěhovalo JZD.

• 2. polovina 20. století - Areál tvrze Násedlovice byl adaptován pro potřeby socialistického zemědělského družstevnictví.

• 2020 - Tvrz v Násedlovicích je stále hospodářsko - zemědělským areálem v majetku vícero vlastníků a pro veřejnost není volně přístupná. Muzeum zemědělské techniky v sýpce je přístupné po telefonické domluvě.

Násedlovické zvony

Většina obyvatel v okolí kostela už ani nevnímá zvuk zvonů, který se každou půlhodinu ozývá z kostelní věže, kdy zvony oznamují půlhodinu i celou hodinu. Zvykli jsme si na zvuk umíráčku, který nám oznamuje odchod na věčnost některého z našich obyvatel, pravidelně také zvony svolávají věřící k bohoslužbám, loučí se se zemřelými a také připomínají významné události v našem státě.

Blíží se sté výročí posvěcení našeho kostela, který prošel za poslední roky celkovou opravou a právem byl zařazen mezi kulturní památky. Jediným nedostatkem snad je, že kostel nevlastní svoje zvony.

Vedlo mě to k hledání historie výroby a užívání zvonů nejen v naší obci. Je velmi dlouhá, začíná před více než 4000 lety. První nálezy zvonečků pocházejí z vykopávek v okolí města Ninive, hlavního města Asýrie. Byly to zvonečky lité nebo snýtované z železných nebo měděných plátů.

Rovněž u Židů měly zvonky důležité místo, byly předepsány jako součást oděvu velebných při bohoslužebných obřadech. Prvním z křesťanů, kdo použil zvony, byl snad biskup sv. Paulin (+431) v Kampanii (kraj na jihu Itálie). Zde se nalézala oblast s množstvím nalezišť měďnatých rud, vhodných pro výrobu zvonů. Křesťanství výrobu zvonů zdokonalilo, tělo zvonu se zvětšilo, uprostřed bylo zavěšeno srdce zvonu, které bylo pohyblivé. Složení zvonoviny se ustálilo a zvony se postupně rozšíři-

ly do celého světa. Papež Sabian v roce 604 nařídil, aby se věřící zvali k bohoslužbám hlasem zvonu.

První zvony se k nám dostaly s křesťanskými misii a počátek výroby zvonů se datuje do poloviny jedenáctého století. Zvony dostávaly jména po svatořečených osobách a jako motto byl na mnohých zvoncích ve středověku ulit nápis: Vivo voco. Mortuos plango. Fulgura frango (česky: Živé volám. Mrtvé oplakávám. Blesky rozháním.)

V našich krajinách bylo pořízení zvonů velmi nákladné. Na pořízení se většinou podílela panovnická rodina, šlechtici, církve a bohatí měšťané. V rakouském mocnářství se zpravidla zvonice se zvony začaly pořizovat až v době panování císařovny Marie Terezie po vydání tzv. ohňového patentu v r. 1751, který prikazoval zabezpečit informování obyvatel o požáru, bouři, zavedení nočních vartýřů (tj. hlídačů), zákaz stavění ze dřeva, a i jinak zpříšňoval protipožární předpisy.

V naší obci stála zvonice již v roce 1825 a byla osazena dvěma zvony, na které se v případě požáru bilo na poplach. V tomto smyslu sloužila zvonice věřícím obou církví, katolíkům i evangelíkům, až do roku 1878, kdy si evangeličtí věřící postavili vlastní zvonici a následně do ní zavěsili dva zvony. Na větším byl nápis: „Nákladem evang.ref. křesťanů v Násedlovicích, příspěvním spolubratra Viléma Maetzsche (správce dvora - pozn. aut.), přispěním t.č. presbyte-

rů J. Maršálka, Fr. Valenty a M. Trumpeše. Za duchovní správy F. Císaře, kazatele slova Božího v mateřském chrámu Páně v Kloboukách- L.P. 1878- Ulil Emil Weber v Brně. Oblecte se cele v odění Boží. /Ef. VI. 11/“. Na menším zvonu byl nápis: „Lebku také spasení vezměte a meč duch, jenž jest slovo Boží. /Ef. VI. 17/. L.P. 1878. Ulil Emil Weber.“ Zvony zde vydržely až do roku 1942.

Do nově zbudovaného katolického kostela, který je zasvěcen, sv. Martinu a sv. Cyrilu a Metodějovi, byly z původní zvonice v roce 1928, přeneseny všechny zvony. V době I. světové války byl jeden ze zvonů zrekvirován pro válečné účely. Po válce byl však nahrazen novým zvonem, na který se občané složili. Prázdná zvonice pak byla v třicátých letech vybavena novým vnitřním zařízením, byla zasvěcena sv. Václavu a opatřena obrazem sv. Václava od Mistra Jana Köhlera ze Strážovic. To vše na náklady tehdejšího starosty Františka Rybníkaře. II. světová válka byla ke zvonům v obci nemilosrdná. Zabaveny a použity pro válečné účely byly nejen oba zvony evangelíků, ale i dva větší zvony v novém kostele. Na věži zůstal jen umíráček a malý zvonek z původní zvonice.

Začátkem padesátých let si farní úřad v Žarošicích pořídil nové kvalitní zvony, a tak mohl zapůjčit do svého filiálního kostela v Násedlovicích dva litinové zvony, které byly pro farní kostel v Žarošicích pořizeny nákladem manželů Loubalových. Tyto zvony však

nejsou vyrobeny ze zvonoviny, jsou ze slitiny různých kovů a odborníci poznají jejich kvalitu. Přesto slouží již přes šedesát let ke spokojenosti všech. Jistě by bylo vhodné umístit do kostelní věže nové kvalitní zvony a pořídit také nové zařízení k uchycení zvonů.

Věřím, že podobně jako v minulosti, kdy si evangeličtí i katoličtí věřící dokázali vlastním přičiněním postavit a vybavit své svatostánky, tak i dnes si dokáží pořídit nové a kvalitní zvony pomocí sbírek a ze svých vlastních prostředků. Vhodným termínem, kdy by mohly být nové zvony, je rok 2028, kdy si budeme připomínat sté výročí posvěcení kostela v naší obci.

Na závěr ještě několik zajímavostí z historie zvonů u nás i ve světě:

- Největší zvon na světě se nachází na dně řeky v Barmě poblíž Rangúnu. Váží 294 tun a je měděný.
- V ČR je největší zvon Zikmund v Katedrále svatého Víta. Váží 16,5 tuny. Byl ulit v Brně r. 1549 mistrem Jarošem.
- Největší zvon, který nikdy nezvonil, se nachází v Moskvě. Praskl při dokončování, váží 160 tun.
- Na Moravě je největším zvonom Václav, který se nachází v olomoucké katedrále svatého Václava.
- Největší funkční zvon vlastní Pravoslav-

ná patriarchální katedrála v rumunském hlavním městě Bukurešti, je vysoký přes tři metry a váží více než 25 tun.

- Nejznámější zvonkohra u nás je pražská Loreta.
- Nejbližší zvonkohra se nachází v kostele ve Křtinách, je umístěná v ambitu (krytá chodba), čítá 33 zvonů a můžete si poslechnout až 7 melodií. Na jejím zhotovení má velkou zásluhu P. Tomáš Prnka, rodák ze sousedních Uhřic, v letech 1973 až 2008 duchovní správce poutního místa Křtiny.
- Nejstarší zvon se nazývá Vilém, nachází se v Havl. Brodě, ulit byl kolem roku 1300.

Josef Puk

Osudy karlovského statku

K nejmladším obcím na Hodonínsku patří obec Karlín. Založil ji 30. července 1792 majitel ždánického panství kníže Alois z Lichtenštejna a pojmenoval ji Charlottenfeld po své manželce Karolině, rozené Manderscheid-Blankenheimové. Při založení bylo postaveno 24 domů a severně od obce dvůr Karlov. Kníže byl velmi vzdělaný a prakticky založený. Noví obyvatelé byli získávání hlavně ze slováckých obcí, jak dokazuje dosud užívané slovácké nářečí, jména, ale také hovoranský kroj. Rodina Lichtenštejnů podporovala nejen rozvoj statku, ale i obce. V roce 1810 zde byl založen hřbitov, roku 1855 postavena škola pro 40 dětí, v roce 1882 byla dokončena kaple svatého Karla Boromejského. Charlottenfeld byl v roce 1870 počeštěn na Karlín. V roce 1936 tehdejší nejsilnější česká politická strana, strana agrární, jejímž předsedou byl Antonín Švehla, předala Karlínským do užívání budovu kulturního domu, zvaného od té doby „Švehlák“.

Lichtenštejnové mnohé své statky pronajali, a tak novým nájemcem ždánického panství se stala v šedesátých letech 19. století rodina Seidlů, která na šestnácti statcích hospodařila až do 20. let 20. století. Po první světové válce byl na základě znárodnovacích dekretů na dvoře Karlov vytvořen zbytkový statek, který získala rodina dr. Macha. Údajně to byl zcela neschopný hospodář a spolu s manželkou statek notně zadlužili. Kromě dluhů prý po něm zůstalo jen úsloví, že „je hloupý jak tele Machovo“.

Změna nastala začátkem třicátých let minulého století, kdy se zadluženého statku za pomoci rodiny Špačkovy z Podivína ujal rodina Alfonse Pochylého. I když rodinu hned na začátku hospodaření o Vánocích

v roce 1932 postihl požár rodinného domu, v dalších letech se usilovnou prací zbavili dluhů. Pochylí se zúčastňovali společenského života jak v Násedlovicích, tak i v Karlíně. Mimo jiné si spolu s několika zájemci o myslivost pronajali obecní honitbu, která funguje dosud. Alfons Pochylý podporoval Selskou jízdu – spolek, který se věnoval chovu koní. Poblíž statku vybudoval i malý rybníček, do kterého svedl vody venkovského i karlínského potoka. Na konci druhé světové války při bojích o vesnici Karlín jeho rodinu postihla ztráta jediného syna Alfose, kterému bylo tehdy deset let. Rodina Pochylých, ze které dnes žijí již jen dvě sestry, má svou rodinnou hrobku v rodném Podivíně, kde je pohřbena většina jejich příslušníků.

Po únorovém puči v roce 1948 a převzetí moci KSČ se začala pozvolna naplňovat myšlenka združstevňování a socializace vesnice. Převzetím polí, strojů a budov dvora Karlov získalo začínající jednotné zemědělské družstvo zdarma potřebné prostředky k začátku své existence. Zakrátko bylo karlínské JZD spojeno s většinovým JZD Násedlovice a význam karlovského statku postupně upadal. Byty pro zaměstnance byly opuštěny a zdevastovány, seník několikrát vyhořel, obytný dům rodiny Pochylých byl

zbořen, vnitřní zařízení zničeno a rozkradeno, hospodářské budovy chátraly, o okolí statku nikdo nepečoval. V posledních letech existence JZD byl statek téměř zcela opuštěn. Po změně režimu v roce 1990 byl statek vrácen dědicům a hospodaření se ujala rodina Ing. Rudolfa Weihöniga, zetě pana Pochylého. Místo zničené obytné budovy byly vystavěny dva rodinné domky. Posléze byly polnosti v rozloze kolem 120 ha nejkvalitnější zemědělské půdy patřící ke statku pronajaty. Nyní vlastní polnosti Ing. Petr Chaloupka a budovy odkoupila společnost Fides – Agro se sídlem v Šardicích. Zanedbané hospodářské budovy i s okolím jsou nyní vzorně opravené včetně obytného traktu, kde byli ubytováni zaměstnanci statku. Je zde i společenská místnost. Dva kraviny, z nichž je jeden zcela nově postaven, slouží dnes převážně k odchovu hovězího dobytka. Vidíme zde však i slepice, husy a další hospodářská zvířata. MVDr. Ivo Paulík, který začínal svou praxi v místním JZD, uvedl statek znovu do života a hospodářství, staré více než 200 let, může být vzorem pro mnohé zemědělce. Patří mu náš obdiv i díky za vykonanou práci při obnově venkova v historických souvislostech.

Josef Puk

Hrob rodiny Pochylých

Šohajíček našel recept na nudu v karanténě!

Zatočit s nudou v karanténě, zůstat ve s pojení a stále si zpívat, to byl úkol po dobu prvního nouzového stavu, který jsme chtěli dětem a sobě splnit. Proto jsem se rozhodla odstartovat Šohajíčkovskou pěveckou výzvu, která se k mému velkému potěšení, stala nepřetržitým řetězem. Díky této řetězové hře jsme vyzkoušeli nejen náš hudební talent, ale také odvahu a umění s mobilními telefony! Každý měl za úkol vybrat jednu písničku, tu nám zazpívat v roušce, vše zaznamenat na telefon a své umění vyvěsit na naši soukromou skupinu, kterou máme na sociálních sítích. Na konci tohoto opravdu náročného úkolu každý z nás vyzval další osobu, které toto pomyslné pěvec-ké žezlo předal, a tak to šlo dál, dokud se nevystřídal úplně každý.

Všechny děti i naši skvělí vedoucí se proměnili v opravdové profíky! Někteří si na sebe dokonce vzali kroj, nebo využili hudební nástroj, na který hrají.

Celá výzva začala tedy u mě, u Elišky a poctivě ji splnily velmi rychle všechny děti i ostatní vedoucí. A protože karanténa trvala poměrně dlouho, bylo nutné vymyslet Šohajíčkovskou výzvu 2!

Vzhledem k tomu, jak moc šikovné děti v kroužku máme, jsem věděla, že i další úkol (o něco těžší), zvládnou jako nic. Tentokrát jsme na nápěv naší oblíbené písničky: „Vzkázala mě Násedlovská,“ vymýšleli vlastní texty o tom, co děláme v karanténě. I tohoto úkolu se děti poctivě ujaly s nadšením a k našemu milému překvapení nás pobavily svými komickými výstupy a básnickým střevem.

Co je u nás nového?

Velkou radostí bylo přivítání našeho nového mladšího bratříčka, kterým je Dívčí sbor Šohajenky, ale o tom až v článku přímo o sboru...

V letošním roce jsme se ale činili i jinak. Stihli jsme pár vystoupení, a to Krojovaný ples v Násedlovicích a Dětský ples v Žaro-

Šohajíček na krojovaném plese v Násedlovicích

šicích, kde děti předvedly dlouho trénovanou besedu. Děti trénovaly mimo zkoušky Šohajíčku s Markem a tetou Janou. V letošním roce se nám podařilo koupit nové klávesy, aby si Marek šetřil záda.

Mezi vedoucí kroužku jsme také nadšeně přivítali Terezkou Oblukovou, která kromě vystupování aktivně pomáhá při vedení mladších dětí. Touto cestou bychom ji chtěli za pomoc poděkovat. Velké poděkování patří naší šikovné tetě Hance, která se věnuje šití krojů a nákupu materiálu. Letos jsme do kroužku kromě kláves pořídili 4 hanácko-slovácké chlapecké kordule, 1 hanácko-slovácký dívčí kroj, který prošel úpravou a škrobením. Také jsme pořídili 2 věnečky pro větší dívky a 2 věnečky pro menší děvčata k vysokému kroji. Teta Hanka pro nás došila pár větších sukni pro dorůstající děvčata a zástěry k rekonstruovaným krojům. Kroje budou zdarma k zapůjčení členům spolku a za poplatek nečlenům.

Další poděkování patří paní starostce Vlastě Mokré a vedení obce Násedlovice za jejich podporu, poskytnuté prostory a v neposlední řadě za finanční dar, se kterým můžeme po celý rok hospodařit.

Při poděkování myslíme také na všechny, kdo nám fandí, kdo nám jakýmkoli způsobem pomáhá, rodičům, prarodičům, kteří ochotně vypravují děti do krojů.

Také děkujeme Šárce Novákové a Hance Bravencové, které se nám poctivě starají o kroniku. Nyní se ochotně ujaly také kroniky pro Šohajenky, za což jsme jim velmi vděční.

Tištěné a psané vzpomínky mají k tradicím, které se snažíme šířit, velmi blízko. Vždy je krásné a v dnešní době o to vzácnější vzít si do rukou tištěnou knihu, psanou kroniku, fotografii nebo Násedlovický zpravodaj.

Na závěr bychom za celý soubor Šohajíček chtěli všem popřát krásné Vánoce v kruhu nejbližších.

Šohajenky – Násedlovice mají dívčí sbor!

Dívčí sbor Šohajenky Násedlovice vznikl hned z několika důvodů. Prvním a hlavním záměrem je šíření folkloru a dobré nálady po všech dědinách!

Láska k folkloru a tradicím spojuje také vedoucí tohoto hudebního tělesa Elišku Lisalovou ze Žarošic a Marka Hojače z Dražůvek.

Jako vedoucí Dětského folklorního souboru Šohajíček nás velmi trápilo, že děti, které vedeme k lásce k folkloru a kulturnímu dědictví, nás v jistém věku opustí, jakmile začnou studovat. A to především spousta nadaných zpěvaček, které nám rostou jako z vody.

Také jsme si s Markem všimli, že talentovaných zpěvaček máme na Hanáckém Slo-

Šohajíček ve Vřesovicích 2019

váčku jako máku, a tak jsme jim společně dali možnost realizovat se v novém dívčím sboru.

Spojení dvou nadšených mladých lidí, hudebníků tělem i duší, nemohlo dopadnout jinak! Eliška přišla s nápadem založit dívčí sbor a Marek jí pomáhal při jeho vzniku, a nakonec zůstal i u jeho vedení.

Marek jako vystudovaný konzervatorista, verbíř - hrdý zástupce Hanáckého Slovácka a Eliška - zpěvačka s pedagogickými zkušenostmi.

Každý umíme něco a dohromady všechno, co je při vedení takového hudebního tělesa třeba. Vybíráme písničky, vymýšlíme k nim druhé hlasy, texty, pásma.

Marek píše noty a doprovází nás při vystoupeních na klavír. Při vedení sboru v sobě objevil také velmi impozantní dirigentské vlohy a na zkouškách i na podiu z nás dokáže dostat opravdu maximum!

V roce 2019 se tedy zrodil nový bratr folklorního kroužku Šohajíček, kterým je právě Dívčí sbor Šohajenky!

Proč název Šohajenky?

Jistě si spousta z Vás vzpomene na šicí dílnu Šohaj v Násedlovicích, který zaměstnával a také spojoval spousta lidí (především žen) z širokého okolí. Stejně tak jsme spojili děvčata z různých obcí v Násedlovicích i my. Také jsme chtěli, aby Šohajíček i Šohajenky nespojoval jen jejich členy, ale také samotný název a věříme v úzkou spolupráci těchto hudebních těles.

Proč máme základnu v Násedlovicích?

Hlavním důvodem bylo perfektní zá-

zemí, které nám bylo v obci Násedlovice poskytnuto již pro realizaci DFS Šohajíček za velké podpory a iniciativy paní starostky Vlasty Mokré. Zároveň je to ideální střed mezi všemi vesnicemi, ze kterých se dívky sjíždí na zkoušky.

Kde jsme vystupovali?

Na hudební scéně působíme opravdu krátkou dobu. Zkoušet jsme začali v loňském roce, ale koronavirová situace nám neumožnila vystoupit na všech akcích. Premiérou pro nás tudíž bylo až letošní krásné Farní odpoledne v Želeticích, kde se nám dostalo podpory nejen od místních, ale také od paní senátorky Ing. Aničky Hubáčkové.

Další vystoupení nás čekalo v Křišťálovém sále vinařství SPIELBERG v Archlebově, kde jsme svými zpěvy obohatili program na Farmářských trzích a v Násedlovicích při slavnostním „otevírání“ nově zrevidovaného rybníka.

Náš repertoár

Vybíráme písničky, které mají určitý příběh, chytanou za srdce a lidi pobaví. Dáváme také prostor děvčatům ze sboru a vybíráme písničky na jejich přání. Písničky jsou z více regionů, ale snažíme se především reprezentovat Hanácké Slovácko, které je naším domovem.

Zajímavosti ze zákulisí

Hvězdná sestava

Jsmo velmi pyšní na to, že se nám podařilo získat do sboru i 5 děvčat, které se každoročně velmi úspěšně prezentují na krás-

né soutěži Zpěváček Hanáckého Slovácka. Zuzanka Müllerová, Lucinka Ravasová, Deniska Nováková, Editka Nováková a Karolínka Jetelinová jsou velkou podporou našeho sboru.

Mají nebo majó?

Vzhledem k tomu, že jsme Hanácké Slovácko a náš sbor zastupují děvčata z Násedlovic, Žarošic, Archlebova, Želetic, Lovčic i Dražůvek, máme trochu problém se shodnout na výslovnosti některých písniček. Platí tady výslovnost Majú, dajú, neprodajú nebo majó, dajó, neprodajó? Někdy je to náročné, ale vždycky se domluvíme.

Kdo má pravdu?

Další zajímavostí je, že nás má na povel chlap! Nebo my jeho? Na tom se taky občas nemůžeme shodnout, je nutné podotknout, že ženy jsou jednoznačně v přesile, celkem je nás ve sboru 16 děvčat, a právě proto se náš vedoucí Marek má 16x tak dobře! ;)

Marek je neuvěřitelná studnice písniček a textů. Oba jsme plni nápadů a plánů. Nadšeně vymýšlíme pásma, písničky. Marek je ten, který nápady sype jeden přes druhý, Eliška je vždy ta, která ho krotí a celé to tak nějak uhladí a nakonec z toho vznikne i něco pěkného.

Na závěr bychom za celý sbor Šohajenky chtěli všem popřát pevné zdraví, požehnané Vánoce a aby Vám všem bylo pořád do zpěvu jako nám!

Za spolek Šohajíček, DFS Šohajíček a Dívčí sbor Šohajenky

Eliška Lisalová

Šohajenky na Spielbergu v Archlebově

Společenské a kulturní akce ve fo

V letošním roce měla kulturně-sportovní komise a další organizace v obci naplánováno mnoho akcí. Mnohé z nich jsme nemohli uskutečnit díky pandemii COVID-19 a s tím souvisejícímu vyhlášení nouzového stavu a zákazu konání všech hromadných akcí. V letošním roce měl proběhnout i sjezd roďáků, který byl přesunut na 18.–20. června 2021.

Hned začátkem nového roku 4. ledna se uskutečnila v naší obci Tříkrálová sbírka. Vybráno bylo celkem 33.552 Kč, které byly zaslány na Charitu Hodonín. Všem moc děkujeme.

Jubilejní 30. krojovaný ples se konal 18. ledna. Českou besedu zatančilo šest kolonek – chasa ze Želetic, chasa ze Žarošic, chasa z Dražůvek, chasa z Archlebova, chasa z Násedlovic a starší děti z dětského folklorního souboru Šohajíček. K tanci a poslechu hrála dechová hudba Svatobořáci.

Ples Mikroregionu žďánicko

Tříkrálová sbírka

Chasa z Násedlovic prezentovala naši obec i 8. února na plesu Mikroregionu Žďánicko v Archlebově. Zde byla opět předtančena Česká beseda.

Krojované páry – hody 2020

Krojovaný ples

otografiích

Dětský karneval

14. února se v naší obci v kulturním domě konal Školní ples Základní a mateřské školy Žarošice.

Dětský karneval proběhl ve spolupráci Mateřské školy Násedlovice a obecního úřadu 23. února.

1. března sehráli v našem kulturním domě ochotníci z Uhřic divadelní představení pohádky Ať žijí duchové.

12. března od 14 hodin ustal veškerý kulturní a společenský život. Paní starostka zajistila nařezání látek na roušky pro naše občany a 18. března bylo zahájeno šití roušek, jak pro naše občany, tak i pro nemocnici v Kyjově. Zažehlovalo se a šilo jak na obecním úřadu, poště, ve školce i v domácnostech. Všem patří velké poděkování.

Nouzový stav trval do 17. května. Potom přišlo pomalé rozvolňování.

Šití roušek na OÚ Násedlovice

Víkend otevřených památkových domků Slovácka byl přesunut ze začátku června na 27. a 28. června. Naše obec zpřístupnila všem návštěvníkům jak muzeum s galerií, tak i sýpku.

30. června 2020 proběhlo za účasti zástupců obce na zahradě mateřské školy rozloučení s předškoláky.

V historických prostorách panské sýpky 4. července 2020 proběhlo nulté kolo dětského kvízu. Jednalo se o zkušební kolo. Chtěli jsme zjistit, jestli děti o tuto formu soutěžení budou mít zájem. Kvíz byl určen

Divadelní představení Ať žijí duchové

Společenské a kulturní akce ve fo

Rozloučení se školáky

Mikuláš v MŠ

pro děti od 8 do 12 let. Otázky byly z různých oblastí. Největší zastoupení měly pohádky, ale nechyběl ani kousek zeměpisu, přírodopisu a matematiky. Přes počáteční obavy se kvízu zúčastnily nakonec čtyři soutěžící týmy. U některých, zejména pohádkových otázek, se zapotili nejvíce přihlízející dospěláci. Všichni soutěžící dostali sladkou odměnu a na závěr pohádkového odpoledne si opekli špekáčky u táboráku a spolu s rodiči si zahráli připravené stolní hry. A již nyní se všichni těší na další kolo dětského kvízu.

Dětský kvíz na sýpce

Kulturně-sportovní komise pravidelně pořádá pro občany zájezdy do termálních lázní Velký Meder. V letošním roce, pro velký zájem se tato akce uskutečnila hned třikrát.

Poslední akcí, která proběhla před vyhlášením druhého nouzového stavu bylo předání zrevitalizovaného rybníku 29. srpna. Součástí této akce byly i dětské rybářské závody, s nimiž nám pomohli i místní rybáři. Sváteční náladu doplnil svým vystoupením i dívčí pěvecký sbor Šohajenky. Děti se mohly vydovádět na skákačím hradu, nebo si zkusit střelbu ze vzduchovek, pod vedením místních hasičů. Za pomoc všem moc děkujeme.

otografiích

Zájezd rodičů s dětmi Velký Meder

Přípravu tradičních krojovaných hodů nám překazila nastupující druhá vlna pandemie COVID-19 a s tím opětovně vyhlášení nouzového stavu od 5. října 2020.

Tomasz Zegota
Předseda kulturně-sportovní komise

Střelba ze vzduchovky na rybářské soutěži

Předávání cen na dětské rybářské soutěži

SDH a JSDH Násedlovice

Vážení a milí spoluobčané Násedlovic. Čas ubíhá jako voda v řece a my tu máme opět konec roku a já vás chci seznámit s činností našeho

sboru za uplynulé období.

Rok pro nás začíná Výroční valnou hromadou, na které zhodnotíme naši práci za minulý rok. Tentokrát jsme nehodnotili jeden rok, ale pětileté období činnosti členů výboru. Na této schůzi také proběhly volby nových členů do výboru. Byli zvoleni tyto členové: Horák Milan, Svatoň Roman, Poláček Petr, Horák Martin, Kučera Lukáš, Kučerová Michaela, Vašulka David, Horák Jakub, Ouda František, Marada Vladimír a Kramář Pavel. Přeji jim do této práce hodně zdraví a především hodně sil.

Krátce po Novém roku se na žádost obce kácely stromy, které ohrožovaly zdraví občanů. Také se spolu s OÚ začaly plánovat oslavy sjezdu rodáků a 120 let od založení sboru. Bohužel epidemie a různé omezení tyto plány zhatily a my i obec pro tento rok od těchto plánů upustili. Tak jak všechny spolky, tak i my jsme se museli vzdát všech hromadných akcí a přejít do režimu, kdy nás bylo spolu minimum. Jedna z velkých událostí, které se v době zákazů daly udělat, aniž bychom se navzájem ohrozili, bylo naplánované malování klubovny, garáží a později fasády hasičské zbrojnice.

Vše se ve spolupráci s panem Dobešem podařilo uskutečnit, a to i s minimem členů. Děkuji všem za práci, kterou v této ožehavé době museli udělat.

Také sběr železa jsme přesunuli na klidnější dobu. Na začátku prázdnin jsme se spolu s dětmi sešli na Dančí oboře, kde jsme přivítali začátek letních prázdnin. Okrsková soutěž se letos neuskutečnila, tak se aspoň naši členové na pozvání hasičů z Věteřova zúčastnili jejich soutěže. Také jsme zvládli noční soutěž v Želeticích.

V létě mladí hasiči uskutečnili v rámci okrsku letní tábor, kterého se také zúčastnili. Při akci Uklidíme Česko jsme byli jedni z pořadatelů a přiložili jsme ruku k dílu.

Druhá vlna pandemie nás opět poslala do nouzového stavu, takže spousta dalších akcí a práce se ruší. Zásahová jednotka, která se prolíná s SDH, funguje v nouzovém režimu, schází se v minimálním počtu a při dodržování všech pravidel zabezpečuje chod jednotky. Není to jednoduché, ale snažíme se předcházet nakažení a tím neschopnosti fungovat.

Vyjížděli jsme k požáru do Nenkovic, 2x do Želetic a Dambořic. Také se navážela voda do Dambořic. Čerpala se voda na rybníčku, čistila se komunikace, pročišťovala

kanalizace. Také jsme asistovali na závodech do vrchu jako požární hlídka. V rámci možností se také každý měsíc musí dělat kontrola agregátů.

V rámci uvolnění jsme stačili popřát našemu členovi Rostislavu Dobešovi k jeho krásným 70. narozeninám. Přejeme mu hodně zdraví do dalších let.

Vážení občané, tato doba je pro všechny náročná a pokud se Vám bude zdát, že nemůžeme pomoci podle Vašich představ, důvodem je nutnost dodržovat daná pravidla a omezení. Tímto se za všechny omlouvám, ale jinak to opravdu nejde.

Přeji Vám všem šťastné a veselé Vánoce a do nového roku jen a jen zdraví.

Milan Horák, starosta hasičů

TJ Moravia Násedlovice

Letošní rok byl, nebo vlastně vzhledem ke stále probíhající pandemii koronaviru je přinejmenším podivný, či zvláštní. Každopádně pandemie dvakrát během jednoho roku zastavila veškerou sportovní činnost naší TJ. Ale popořádku od začátku roku.

Zimní přípravu muži zahájili v polovině ledna v domácích podmínkách a žáci v tělocvičně ZŠ v Žarošicích. Dne 22. února jsme pořádali tradiční ostatkovou zábavu s pochůzkou maškar po vsi. Ještě jednou díky všem, kdo přispěli do tomboly a pomohli s organizační večerní taneční zábavou. Výroční členská schůze proběhla v neděli 8. března v Pohostinství u Vase. Stihli jsme odehrát jedno přátelské utkání a potom už začala platit omezení vlády, která poprvé zastavila veškerou sportovní činnost na několik týdnů. Výkonný výbor FAČR na začátku dubna rozhodl, že soutěž je ukončena, a nebude dohrána. Kdy a zda vůbec začne další ročník, bylo ve hvězdách.

Tuto výlukou, kdy bylo zakázáno se shromažďovat a společně trénovat, jsme využili.

Ostatky

V květnu byla zrealizována rekonstrukce hrací plochy našeho hřiště. Byla provedena aerifikace – provzdušnění a zapískování kompletní hrací plochy a podzetí nejvíce namáhané prostřední třetiny hřiště.

Od poloviny května se začala opatření postupně uvolňovat a mohlo se začít pomalu sportovat. V červnu jsme tedy začali s tréninkem a postupně i hrát přátelská utkání. Situace dovolila spustit podzimní část sezony ve standardním srpnovém termínu. VV OFS nám ale svým rozhodnutím, kdy starší žáci musí hrát v tradičním formátu 10+1 na celé hřiště, způsobil nemalé problémy.

Vzhledem k tomu, že nejsme schopni poskládat mužstvo starších žáků, jsme byli nuceni se přihlásit jen do soutěže mladších žáků. Ti hrají ve formátu 8+1 na zmenšené hřiště. Starší kluky, kteří nemůžou hrát za mladší žáky, jsme pustili hrát do Žarošic. Nicméně situace s pandemií se opět zhoršovala a v polovině října došlo k zákazu výkonnostního sportu a druhému přerušení soutěže. Muži jsou v neúplné tabulce na 4. místě a žáci na posledním desátém místě. Doufejme, že se situace s pandemiílepší a budeme moci zbylá utkání sehrát a soutěž dohrát v jarní části roku 2021.

Na závěr bych poděkoval všem sponzorům a fanouškům za přízeň v tomto roce a dále popřál všem občanům klidné prožití svátků vánočních a mnoho štěstí a zdraví v novém a snad lepším roce 2021.

ČZS Násedlovice

Na začátku letošního roku 2020 jsme stihli zorganizovat hned dvě zdařilé akce. Ta první se uskutečnila ve vinařství „Pod Kumstátem“ v Krumvíři. Vinařstvím nás provedl pan Antonín Valihrah.

Po poutavém vyprávění o technologii výroby vína, které používají v jejich rodinném vinařství, jsme ochutnali připravené vzorky vín. Tímto bychom chtěli poděkovat panu Antonínovi Valihrahovi, že nám umožnil navštívit jejich vinařství. Na druhou akci jsme se vypravili do Valtice, kde jsme navštívili vinařství „Chateau“ Valtice. Na programu byla prohlídka s odborným výkladem o výrobě a technologických postupech výroby vína. V místní vinotéce jsme si mohli zakoupit vína z jejich produkce. Po malém občerstvení ve vinotéce jsme se přesunuli do „Salonu vín ČR“.

Zde je unikátní možnost individuálně ochutnat, kterékoliv z uskladněných vín. Od každého vína je otevřena jedna láhev.

O každém z vín jsou k dispozici podrobné informace jak na prezentačním boxu každého vína, tak v katalogu. Během degu-

Chateau Valtice

Košť pod pergolou

stace je návštěvníkům k dispozici sommelier, který podává na požádání informace o víně a jednotlivých vinařstvích. Na závěr exkurze do Valtic byla připravena skvělá společná večeře. V měsíci březnu byly naplánovány místní výstavy vín a jejich degustace. Z důvodu vyhlášení nouzového stavu covid-19 jsme stihli dodat vzorky vín pouze na místní výstavu do Čejče. Všechny další výstavy vín byly zrušeny. Po uvolnění nouzového stavu

jsme se rozhodli, že si uděláme ochutnávku vín ročníku 2019, která se uskutečnila „Pod pergolou“ za kulturním domem.

Na této ochutnávce se sešlo kolem padesáti vzorků vín místních vinařů. Pokud situace s druhou vlnou pandemie dovolí, plánujeme mikulášskou ochutnávku vín ročníku 2020.

Přejeme všem hlavně pevně zdraví a abychom se mohli setkávat u dobrého vína. Do nového roku přejeme vše dobré.

Mokrý Tomáš st.
místopředseda spolku

Myslivecký spolek v roce 2020

Život v přírodě se příliš neohlíží na potíže, které si lidé namnoze sami sobě způsobují, a škodí nejen sami sobě, ale i přírodě. Ta si však našťastí s mnohými problémy sama poradí. Tak to bylo doposud, jestli tomu bude tak i nadále, je ve hvězdách. Jedna z mála organizací, která se snaží o zachování různorodosti života, jsou myslivci. I když v minulosti hlavní činností byl lov zvěře, nástupem průmyslové revoluce se povětšinou stali z myslivců ochránci či zachránci přírody.

Revír, který obhospodařují myslivci v naší obci, se zhruba kryje s katastrálními hranicemi obce a sousedí s honitbami Želetice, Nenkovice, Hovorany, Krumvíř, Dambořice a Uhřice. Podle dosud platného zákona, každá honitba musí mít rozlohu nejméně 500 hektarů. Naše honitba má 1207 ha, včetně vodní plochy, vinic, lesů a honební plochy nehodící se k zemědělství.

Myslivost byla vždy spojena s přírodou a lidmi, kteří měli ve správě honební pozemky – lesy a pole. V padesátých letech minulého století nastaly spolu se změnou politické situace i změny v chování vůči přírodě. Vznik JZD a dosazení naprostých neoborníků do vedení, i ztráta a odchod lidí ze zemědělství, spolu se změnou hospodaření zapříčinily nevratné změny i v myslivosti, v lesích i na poli. Důvody jsou známé, náprava je však v nedohlednu. Praktiky polních i lesních prací ověřené a zavedené v minulých stoletích, příznivé pro půdu i zvěř, byly zavrženy, příklad se bral v nej-

zaostalejších zemích v Evropě i Asii, hlavně že odpovídal politickému směru. Posledních třicet let je vše podřízeno zisku a dotacím z nadnárodních zdrojů, což je možná pro přírodu ještě horší. To, že pole nikomu nepatří, za způsob hospodaření by naši staří zkušení zemědělci nynější hospodáře hnali z pole bičem, také nikomu nevaří. Po nás může přijít potopa.

Myslivci na běh událostí mají jen malý vliv. Počet registrovaných členů Česko – moravské myslivecké jednoty klesl o polovinu na zhruba 80 tisíc. Příčin je více. Ve vedení zůstávají osoby často spojené s minulostí, způsob vedení obyčejným členům nevyhovuje a ztrácí o dění zájem, pohled na zdevastovanou přírodu i jejich obyvatele odrazuje mnohé. Pro mladé zájemce je nepřijatelný způsob komunikace s členstvem. Celkově je pokles členů v zájmových organizacích všeobecný, co tento trend může změnit, nevím.

Přesto se členové místního mysliveckého spolku snaží nejen po stránce myslivecké, ale i společenské vyvíjet činnost a zvelebovat nejen vzhled revíru, ale i jeho zázemí. Myslivnu, kterou v roce 1977 zakoupili od tehdejšího JZD i s přilehlými pozemky, přebudovali na útulnou i praktickou budovu, která slouží nejen myslivcům, ale i dalším zájemcům.

Letošní pandemie zasáhla do činnosti i využití budovy, a tak jsme měli čas na plánované změny a rekonstrukce. Opravy začaly v devadesátých letech minulého století

Napaječka pro zvěř

výkupem pozemků, byla provedena rekonstrukce a rozdělení budovy, výměna rozvodů, úprava okolí. Obecní přístupová cesta byla zpevněna betonovými panely. Budova byla napojena na veřejnou elektrickou síť. V poslední době byla zřízena za pomoci krajské dotace studna s pitnou vodou, byly vyměněny okna i dveře, proti nezvaným návštěvníkům byly instalovány ocelové okenice a zabezpečovací zařízení.

Změnilo se i mnohé v revíru. Vysadili jsme les na kopci Světlá, který je nyní již vzrostlý. Poblíž ji vysázen dvouhektarový smíšený porost, v polní trati Paže ve spolupráci s obecním úřadem a firmou p. Marady je vysázen pětihektarový les, průběžně myslivci obměňují myslivecké zařízení, jako například bylo v terénu umístěno 12 napajedel, myslivna byla nově vymalována. Při letošní rozsáhlé rekonstrukci rybníka se členové rybářského spolku zúčastnili několika brigád. Většina těchto prací byla provedena bezplatně členy spolku. Dotaci jsme přijali jen na zřízení studny a vymalování budovy.

Myslím, že kdyby takovou iniciativu projevily i další spolky a každoročně nežádaly od obce dotace, jejich spolkové zařízení by bylo v mnohem lepším stavu a finance se mohly použít na důležitější věci. Snad bych ještě připomněl každoroční pořádání mysliveckého plesu, takto nejnáročnější naší akce v roce, ale který doposud vždy skončil ziskem.

Snad se možná s případnou změnou vedení v zemědělství změní i přístup k přírodě a pohled na okolí se též změní a změní se i kvalita života pro lidi i zvěř.

Lze si jen přát, aby se současná hrozivá zdravotní situace uklidnila a život se vrátil do normálních kolejí a příští rok jsme se sešli v lepších časech.

Josef Puk

Myslivecký ples

Včelaři

Rok 2020 nezačínal moc dobře. Byly hlášeny velké úhyny včelstev v naší republice. Některé oblasti u jednotlivých včelařů dosahovaly až 90% úhyn včelstev. Na něco má vliv příroda. Dlouhý teplý podzim způsobí dlouhověká včelstva. Ta místo péče až o jarní generaci stále krmí vyvíjející plod, kdy matka stále klade. Pro včelstvo tyto včely již nemají žádný význam, protože nepřežijí zimu. Na tomto vyvíjejícím se plodu se dále množí paraziti, kteří roznášejí různé viry nebezpečné pro včely. Chybí i dostatek kvetoucích rostlin a včelstvo strádá nedostatkem pylů, který je důležitý pro jejich rozvoj. Včelař může pozdě zakrmit včelstva na zimu nebo provést léčení v nevhodnou dobu a včelstva do jara zeslábnou a mají problém samy se sebou, aby se do léta dostala do dobré kondice na další přezimování. Většinou však nepřečkají zimu a uhynou. Včelaři pak rozmnožují

zbylá včelstva rozdělením, která tímto zásahem zeslábnou a mají jen čas na to, aby se připravila na další zimu. Na včelaře pak zbyde medu jen málo nebo žádný.

Jaro se rozvíjelo pozvolně, což včelstvu vyhovovalo na jejich jarní rozvoj. Akáty přemrzly, a tak se jarní medy vytáčely ve složené ovocné stromy, luční květiny, řepka a část akátu vše dohromady. Tento med je pak jemný v chuti a je v něm zastoupena velká

rozmanitost pylů. Lípy letos popršely a déšť posmíval pyl, což se projevilo i na menším množství lipového medu a na jeho chuti a vůni, která není tak intenzivní. Pak následoval med ze slunečnice. V oblastech, kde mívají medovicový med neboli lesní, kácení stromů v lesích napadených kůrovcem a deštivé počasí nedovolilo namnožení většího počtu mšic a různých červců, kteří mají vliv na tento druh medu. Tohoto bylo málo nebo žádný.

Zemědělci začínají vysévat biopásy s různým složením rostlin na rozdělení velkých lánů. Vzniká tak pestřejší nabídka různých pylů pro včely, úkryt pro hmyz a drobné živočichy.

Letos se nám podařilo opět získat dotaci z Jihomoravského kraje ve výši 30 000 Kč na výsadbu stromů a dřevin. Mezi obce Násedlovice, Uhřice a Žarošice budou tyto dotace rozděleny stejným dílem.

Včelařský svaz Žarošice má 26 členů. Letos bylo zazimováno 304 včelstev.

Za ZO ČSV jednatel Miroslav Brychta

Včelařský kroužek

Činnost Včelařského kroužku mládeže při Základní organizaci Českého svazu včelařů Žarošice, stejně jako u jiných včelařských kroužků se časově shoduje se školním rokem. Začíná tedy každý rok v září a oficiálně končí v červnu, ale jelikož se ve včelařském kroužku v rámci praktické výuky staráme o včely, tak činnost kroužku pokračuje i během prázdnin. V sezoně 2019/2020 navštěvovalo kroužek 5 dětí ze Žarošic, Uhřic a Žďanic. Na začátku jsme společně s dětmi včely řádně zakrmili a poléčili, abychom na jaře měli silná a zdravá včelstva schopná nejen se uživit, ale také přinést nám včelařům sladkou odměnu. Pro podporu včelí pastvy jsme s kroužkem a dobrovolníky pomohli také vysázet a oplotit medonosné stromky v obci Ná-

zejména v oblasti anatomie včely, k čemuž nám také pomohly pomůcky zakoupené z dotací z Jihomoravského kraje a obce Žarošice. Poslední výuku před Vánocemi si děti ozdoby medové perníčky.

Druhou polovinu školního roku nám stejně jako mnoha jiným kroužkům přerušila pandemie a nebylo možné se scházet ve Včelařském domě. Pandemie přišla pro kroužek v nešťastnou dobu na začátku jara, a tudíž jsme s dětmi nemohli začít chodit ke včelám a starat se o ně společně jako jsme to dělali v předchozích letech. Z důvodu pandemie byla v letošním roce zrušena i soutěž Zlatá včela, která se měla konat

Vytáčení medu

Zpracování medu

Prezentace na ZŠ Žarošice

sedlovice, kde výuka ve Včelařském domě probíhá. Výsadba medonosných stromků proběhla také v obcích Žarošice a Uhřice, na jejichž katastrech působí ZO ČSV Žarošice. Zbytek podzimu a zimu jsme s dětmi strávili ve Včelařském domě opakováním a prohlubováním teoretických znalostí,

18. dubna ve Slavkově u Brna. Věřím, že příští rok již nic nebude bránit v uskutečnění této soutěže, na kterou se děti vždy těší, protože si mohou nejen zasloužit a ověřit své včelařské znalosti a dovednosti, ale také se potkají s jinými mladými včelaři a včelařkami. Naštěstí se pandemická situace v průběhu léta trochu zklidnila a s dětmi jsme mohli na konci školního roku a o prázdninách provést nejlepší práci, kterou včelaření nabízí – vytáčení medu, kdy si děti odnesly i několik sklenic s medem domů za starání se o včely.

Nyní na začátku dalšího školního roku 2020/2021 začal i další rok ve včelařském kroužku. Před první výukovou hodinou jsem navštívil ZŠ Nenkovice a ZŠ a MŠ Žarošice, kde jsem žákům prezentoval činnost

kroužku a vzal také na ukázkou včely v pozorovacím úlu. I díky tomuto náboru přišlo na úvodní hodinu kromě stávajících členů i 7 nových dětí ze Žarošic, Násedlovic, Uhřic a Želetic. Doufám, že jejich zájem o včely a včelaření jim vydrží a že nám situace dovolí se na podzim i v zimě scházet ve Včelařském domě, aby načerpaly nové teoretické znalosti, které po zimě uplatní i přímo v úlech při práci se včelami, a že se nám včely opět odmění dostatečnou medovou snůškou, kterou i v letošním roce 2020 podpoříme další výsadbou medonosných dřevin opět za finanční podpory Jihomoravského kraje a obcí Žarošice, Uhřice a Násedlovice.

Závěrem bych chtěl moc poděkovat všem, kteří činnost kroužku podporují, zejména rodičům, kteří vozí děti do kroužku do Včelařského domu a podporují je v této činnosti a také zástupcům obcí Násedlovice, Žarošice a Uhřice.

Roman Švábík, vedoucí VKM

Hody 2020

Letošní tradiční Martinské hody v Násedlovicích měly proběhnout o víkend 14. a 15. listopadu 2020. Nouzový stav vyhlášený vládou ČR a s tím související omezení překazily přípravy i průběh hodů. Rozhodli jsme se alespoň o symbolické připomenutí hodů a položení věnce u pomníku padlých. Vyzvali jsme občany, aby si sami vyzdobili své domy hodovou tematikou a zaslali nám fotografie. Jsme rádi, že tato akce mnohé potěšila a pustili se do „příprav na hody“. Rekněte sami, jak tento úkol byl splněn. Některé fotografie jsou zveřejněny v našem zpravodaji.

V sobotu v 17 hodin proběhla mše svatá v kostele sv. Martina za mládež a občany Násedlovic. I přes vládní opatření se mohl této mše zúčastnit za mládež jeden krojovaný pár – Denisa Nováková a Patrik Kučera. Děkujeme rodičům, že jim kroje nachystali v opravdu krátké době a oblékli je. Paní starostka s manželem se této mše zúčastnili taky v krojích. Tímto aktem alespoň z části byla vytvořena slavnostní atmosféra letošních skromných Martinských hodů. Před mší byl položen i věnec u pomníku padlých a zapálena svíčka. Občané pak záznam této mše mohli zhlédnout na youtube.

Příští rok snad budou hody probíhat již tradičně s velkým počtem krojovaných a stárků.

Hana Bravencová

Nové zvony

Čas běží velmi rychle a kostelní zvony, které nás každé ráno zvou k modlitbě, nám jej odměřují. Na zvuk násedlovských zvonů jsme zvyklí, i když není dokonalý. Ten zvuk se ale může změnit v nádhernou melodii, pokud zvony budou vyrobeny z kvalitní bronzové slitiny.

Sté výročí posvěcení našeho kostela, které si budeme připomínat v roce 2028, bude příležitostí vyměnit stávající ocelové zvony, jež jsou zapůjčené ze Žarošic, za zvony bronzové. Pořídit nové zvony není jednoduchá záležitost, a proto je dobré začít již teď, a to porovnáním cenových nabídek od různých firem.

U nás je například známá zvonařská dílna Tomášková – Dytrychová z Brodku u Prostějova, jejíž představitelka, paní Leticie Vránová Dytrychová říká: „Vůně zvonů, které se právě rodí, připomíná trochu vzdáleně vůni kadidla. Je v nich něco posvátného, co nesmíme ničím narušit“.

Ano, zvony mají v sobě něco tajemného. Zvony a člověk patří k sobě. První zvony vznikly v době, kdy se počal odlévat bronz, a jsou staré přes 3 tisíce let. V Evropě jsou zvony spojeny s křesťanstvím. Nejstarší a dosud funkční zvon u nás se nachází na věži děkanského kostela v Havlíčkově Brodě. Byl odlit v roce 1335. Časem se přišlo na nejlepší složení bronzu pro zvony – 78 % mědi, 22 % cínu. Zvonařství je vysoce kvalifikované řemeslo. Vypočítat rozměr zvonu s požadovaným tónem, to není jen umění, ale i věda.

Mnozí z vás jste měli možnost obdivovat zvonkohru v Pražské Loreti, která je tvořena třiceti zvony a vždy od 8 do 18 hodin v každou celou hodinu zahraje melodii mariánské písně Maria, Maria, nad slunce jasnější. V kostele Jména Panny Marie ve Křtinách jste někteří možná zhlédli zvonkohru umístěnou v ambitu, čítá 33 zvonů a může-

te si zde poslechnout až 7 melodií. Na jejím pořízení má největší podíl uhřický rodák, otec Tomáš Prnka.

Abyste na věži násedlovského kostela při 100. výročí zazněly nové zvony, bude potřeba spousta úsilí a pomoci násedlovských občanů, ale také rodáků a přátel. Snad by bylo vhodné již teď založit nějaký spolek pro zřízení zvonů, pro výběr případného dodavatele, pro rozhodnutí, jakým způsobem budou zvony ve věži umístěny. Bylo by vhodné založit transparentní účet, aby mohla začít sbírka a případní sponzoři měli kam posílat dary. Domnívám se, že stejně jako dokázali spojit síly naši předkové při budování kostela, dokážeme společně rozeznít v Násedlovicích nové zvony.

A tak když každé ráno zaslechneme zvuk zvonů, připomeňme si, že nás zvou k modlitbě, v níž máme pozdravit Pannu Marii.

Vojtěch Kopeček

Opravy na evangelickém hřbitově

Pan Miloslav Hrdlička se pravidelně stará o chod evangelického hřbitova

hřbitovní zdi. Pracovníci firem, které zajistil OÚ, položili zámkovou dlažbu, provedli ořezání zeleně, byly odstraněny betonové skruže a nevzhledné základy bývalé skládky. Na brigádě se zde sešli také ti, kteří pravidelně pečují o hroby svých blízkých. Vyhrabali trávu a listí, sesbírali uschlé větve a provedli úklid kolem celé hřbitovní zdi.

Hřbitovy pro většinu lidí nejsou místem radosti, ale měly by být důstojným místem, kam s modlitbou chodíme vzpomínat na ty, kteří již nejsou mezi námi.

Věra Dobešová

Účastnice brigády

Hřbitov je místem posledního odpočinku, kam pozůstali chodí vzpomínat na své zesnulé, zdobí hroby květinami, zapálí svíčku.

Důležité je, aby místo posledního pobytu mrtvých bylo příjemné i pro živé. Aby na ně nepadla tíseň, až se tam zastaví za letního dne. Aby tam mohli usednout na lavičku ve stínu stromů.

Zejména u nás, ve vesnickém prostředí, prokazujeme svým mrtvým předkům značnou úctu. Správu obou hřbitovů v naší obci má na starosti OÚ, jehož zaměstnanci se pravidelně starají o celkový úklid obou areálů.

V letošním roce na evangelickém hřbitově proběhly opravy prostranství před

Katolická farnost

Pátek před Zlatou sobotou patřil již tradičně pečení koláčů. Místní ženy se v hojném počtu sešly v prostorách KD Násedlovice a pekly koláčky na hlavní poutní slavnost. Děkujeme za pomoc s udržováním tradic naší obce i regionu a uchovávání odkazu našich babiček a maminek. Také děkujeme všem,

kteří připravili kroje pro účastníky Zlaté soboty, a krojovaným za účast.

Na podzim začaly letos již podruhé platit omezení shromažďování a tím i možnost osobní návštěvy na mších. Věřící však mají možnost pustit si přenos mše, případně záznam z youtube. Organizaci a technické

zázemí přenosu a zpracování záznamu mši zajišťují Tomáš a David Popelkovi a Ondřej Stanislav. Za tuto pomoc, která je věřícími hojně využívána, jim moc děkujeme. Také děkujeme dobrovolníkům, kteří i v době nouzového stavu zajišťují úklid a výzdobu kostela.

Ondřej Stanislav a Tomáš a David Popelkovi

Pečení koláčů na Zlatou sobotu

V izraelské armádě

„Paní farářko, vy jste v loňském roce strávila tři týdny v izraelské armádě, podělte se s námi o tuto zvláštní zkušenost!“, byla jsem několikrát vyzývána. A ano, zvláštní zkušenost to byla, to přiznávám. Mnoho lidí už navštívilo Izrael, zemi, která je blízká nejen Židům a křesťanům, v podstatě každý člověk, který tuto zemi navštíví, cítí její kouzlo. Byla jsem v Izraeli jako turistka několikrát a pokaždé to bylo úžasné. V loňském roce se přede mnou a mou kamarádkou ale otevřela možnost vidět zemi a její obyvatele z trochu jiného úhlu, než jak ji vidí běžný turista. Byla nám nabídnuta možnost se účastnit izraelského programu Sar-el, což je dobrovolnický program izraelské armády.

Ono Sar-El je hebrejský akronym pro Sheirut Le'Yisrael, což znamená „Služba Izraeli“. Program Sar-El založil v létě roku 1982 bývalý velitel výsadkářů a pěchoty IDF Dr. Aharon Davidi. Vzhledem k celkové mobilizaci připravující Stát Izrael na první libanonskou válku byli všichni tělesně schopní muži povoláni jako záložníci do armády, čímž ovšem došlo k ohrožení veškeré práce dozrávající úrody v kibucech z oblasti Golanských výšin. Dr. Davidi proto poslal několik svých přátel do USA, aby se pokusili najít dobrovolníky, kteří by pomohli tuto nezáviděníhodnou situaci vyřešit. Během několika týdnů se přihlásilo zhruba 650 lidí ochotných podpořit Izrael skrze dobrovolnou práci na základnách izraelské armády, IDF. Díky tomu se družstevníci z kibuců mohli vrátit na svá pole.

Tito dobrovolníci následně vyjádřili své přání, aby se takový projekt znovu opakoval, a tak byla na jaře roku 1983 založena nezisková organizace Sar-El. Každý rok se tohoto projektu zúčastní zhruba 5 000 dobrovolníků z celého světa, aby dva nebo tři týdny sloužili na vojenských základnách IDF. Jejich práce není placená, ani nespočívá v použití zbraní. Jde především o pomoc

s logistikou, údržbou, stravováním, zásobováním a lékařskými službami.

Já jsem se s kamarádkou, a ještě několika Čechy dostala na vojenskou základnu v Anatot. To umístění mě potěšilo, z Anatot, které je nedaleko Jeruzaléma, totiž pocházel prorok Jeremjáš, což bylo u vchodu na základnu zmíněno.

Ubytování bylo opravdu vojenské, žádný velký přepych. Zato jídlo přepychové bylo, bylo různorodé a bylo ho hodně. Práce nijak namáhavá nebyla, kontrolovali jsme a kompletovali pytle s plnou polní. O víkendu nás vojáci vozili do Tel Avivu, kde jsme trávili čas na pláži či procházkami po tržištích Jafa, což je stará část Tel Avivu, známá též z Bible. Odtud utíkal prorok Jonáš před Hospodinovým pověřením.

V pátek večer jsme se účastnili slavení židovského šabatu. Jednou u mesiánských Židů, to jest Židů, kteří věří v Ježíše coby Mesiáše. Jsou to vlastně židovští křesťané. Bohoslužba byla v ruštině, protože tento sbor tvořili Židé příšlí z Ruska. Byli jsme rádi, protože jsme aspoň rozuměli, protože my, narození v polovině minulého století, jsme se ruštinu učili ve škole. Bohoslužba to byla pro nás trochu zvláštní, protože to byla kombinace židovského slavení soboty s křesťanskými rituály, jakým je například slavení večere Páně, přijímání. Pro našince zvyklého na určitý průběh bohoslužeb to byl proto nevědění zážitek.

Vždy v neděli ráno jsme se opět vraceli na základnu a do práce. V neděli! Ale člověku to ani nepřišlo, v tom odlišném pojetí týdne jsme rychle ztraceli pojem o tom, který je vlastně den. Což byl i důsledek toho,

že dny tam rychle utíkaly. Než se člověk nadál, byly tři týdny pryč a my se vraceli domů nabiti dojmy.

Co bylo na tom pobytu v armádě nejzajímavější? Řekla bych, že nejúžasnější bylo to, že jsme byli výhradně mezi mladými lidmi, muži i ženami; lidmi, kteří byli nesmírně přátelští a vstřícní, a to nejen vůči nám, cizincům, ale všeobecně, i vůči sobě navzájem. Byli jako jedna rodina, veselí, plní života a zaujati svým posláním. To nebyla vojenská nuda a tupý vojenský dril, co jsme v té armádě viděli, ti mladí lidé brali svou službu v armádě nesmírně vážně, byli připraveni bojovat o svou zemi, která je neustále ohrožovaná ze všech stran. Což jsme poznali na vlastní kůži, když v době našeho pobytu začaly na Izrael létat rakety z pásma Gazy a nepadaly daleko od nás.

Pokud se někdo zeptá: „Jela byste tam znovu?“ Odpovím: „Ano, ráda bych si ten pobyt v izraelské armádě zopakovala, i když chodit tolik dní v uniformě, a to nikterak parádní (měli jsme nějaké vyfazané), není to, po čem toužím. Vzdor tomu jsem za tu možnost, kterou jsem dostala, skutečně vděčná.“

Jana Gruberová
farářka Českobratrské církve evangelické

Zapalme první svíčku na adventním věnci

Obdobím adventu začíná liturgický rok v katolické církvi, advent letos začíná 29. listopadu a končí 24. prosincem. Viditelně se začalo toto období značit v 19. století, kdy jeden protestantský učitel ve škole pro chudé děti v Hamburгу pro své děti vytvořil kolo, na němž umístil 19 malých svíček a 4 velké pro neděle. Každý den se zapalovala i svíce a první adventní věnec byl na světě.

Původně se věnec na stuhách věšel u stropu v místnosti, nyní se dává přednost jeho umístění na stůl, či zavěšení na vchodové dveře. Je to jeden z příkladů snad sblížování rozdílných zvyků u našich nejrozšířenějších náboženství, i když na můj vkus toto sblížování probíhá

s překážkami a velmi, velmi pomalu. Advent by měl být čas klidu, rozjímání a přemýšlení. Bohužel letošní období, jak se ukazuje, bude úplně jiné. Nervo-

zita, strach, obavy o sebe, bližní rodinu i budoucnost nám mnohdy zatemňuje rozum a čas který nám zbývá do nejkrásnějšího období roku si sami kazíme. Před nemocí, která trápí celý svět a která jistě není ani první ani poslední, musíme mít respekt, ale ne strach.

Vždyť i sám tvar adventního věnce nám připomíná koloběh života a s ním spojenou věčnost našeho bytí a také lidskou pospolitost a bezpečí rodinného kruhu. I umístění svíček do čtverce připomíná nejen nekonečný rozměr vesmíru a svíčky, které se mají zapalovat proti směru hodinových ručiček nám mohou připomínat a symbolizovat naději, mír, přátelství a lásku.

Josef Puk

Pár slov o Dušičkách

Každoročně si lidé napříč všemi kulturami připomínají památku zemřelých, u nás lidově zvaných Dušičky. Původně pohanský keltský svátek, kdy si tento kmen připomínal konec roku. Po nástupu křesťanství si věřící připomínali zemřelé významné členy církve, kteří mohli být současníky Ježíše Krista, jako Svátek Všech svatých. Později si připomínali i ostatní zemřelé. Podle průzkumu si až čtyři pětiny lidstva nějakým způsobem tuto událost připomíná.

Letošní rok je v tomto případě výjimečný a snad už nic takového neprožijeme. Covidová pandemie zastavila téměř veškeré společenské dění, a tak na vzpomínku na své příbuzné a známé máme mnohem více času a při procházce po hřbitovech si můžeme zavzpomínat na ty, kteří byli součástí našeho života a s kterými se na tomto pozemském světě už nikdy nesetkáme.

Možná někoho bude zajímat něco z historie této události, i způsob, jak si tuto záležitost připomínají jinde.

V křesťanském světě se připomínají od roku 998, kdy slavení zavedl benediktinský opat Odilo ve Francii. Způsob připomínky se postupně rozšířil po celé Evropě. Za své ho přijaly i další nekatolické církve. I v naší obci, kde máme dva hřbitovy, je konec října a začátek listopadu možná příležitostí k zamyšlení nad naším životem a chováním.

Jiná situace je v USA a Kanadě, kdy většina přistěhovalců pocházela z protestantských rodin, a tak se zde spíše slaví Den díkůvzdání (Thanksgiving) jako připomínka padlých při bojích za samostatnost i za dary, kterých se jim dostalo. Je to připomínka roku 1620, kdy osadníci v Severní Americe a Kanadě slavili první rok v nové zemi. Původně církevní svátek se stal svátkem rodinným, kdy se schází široké příbuzenstvo s hostinou nezbytným krocanem s nádivkou, s následujícím svátkem Halloween, s pověstnými vyřezávanými a zevnitř osvětlenými dýněmi a maskarami.

Ve velké úctě se slaví připomínka zemřelých v židovské komunitě, kdy jsou pevně dány a dodržovány starobylé zvyklosti při pohřbech i připomínky zemřelých. Pozůstalí pokládají na hroby místo květin ka-

mínky. Bohužel většina židovských hřbitovů je v katastrofálním stavu. Na nejbližší židovský hřbitov v Damborčicích se rodina Weiskopfova, která měla v naší obci kořeny pravidelně při svých návštěvách zastavuje.

V mnoha zemích Latinské Ameriky se slaví EL Dia de los Muertos (Den Mrtvých), ve kterém se mísí křesťanská kultura s kulturou předkolumbovskou. Tam lidé pro své zesnulé netruchlí, ale oslavují a radují se, věří totiž, že zemřelí se k oslavám připojují a přicházejí si popovídat.

Našli bychom na světě mnoho dalších způsobů, kdy si lidé připomínají své předky. Jak v Asii i v Africe, vždy však bychom měli s úctou respektovat jeden z původních smyslů svátku, poděkovat našim předkům za dar života pro nás a vychování a poděkovat za péči, kterou nám věnovali.

Každým rokem si v našem zpravodaji připomínáme ty, kteří nás v toto roce do listopadu opustili, já bych ještě přidal jména těch, pokud je mi známo, kteří se v naší obci narodili a opustili tento svět v letošním roce.

Zástěrová Božena, rozená Šemorová, po sňatku bydlela celý život ve Zlíně.

Charvát Josef, většinu života prožil ve Slavkově, nar. 1941.

Živěla Bohuslav, postavili si s manželkou v Brně domek, od mládí myslivec, tragicky zahynul pod koly nákladního auta, nar. 1942.

Jakoš Miloš, většinu života prožil v Brně, nar. 1941.

Troubil Josef zemřel v Brně, jinak žil roky ve Žďánicích.

Marie Müllerová, rozená Ondráčková, po sňatku odstěhovala do Žďánic.

Anna Búřilová, rozená Horáková, nar. 1947.

MUDr. Vladimír Žaroský, žarošický rodák, zemřel 5. 11. 2020. Jeden ze zakladatelů hodonínských lázní, kde se především léčí pohybové pooperační stavy. Jeho jménem je pojmenována část lázeňského komplexu, jako uznání zásluh o rozvoj a vybudování

Židovský hřbitov v Damborčicích

jedněch z nejznámějších moravských lázní. Všichni pacienti z okolí na něho s uznáním vzpomínají.

Další významní rodáci, kteří nás opustili již dříve:

prof. Oldřich Bělíč nar. 9. 6. 1920 v Násedlovicích +13. 6. 2002 v Brně Husovicích. Po studiích působil jako vysokoškolský profesor v Olomouci, věnoval se španělské literatuře, známý byl jako hispanista,

byl nositelem nejvyššího španělského vyznamenání. Jeho otec pocházel ze Žarošic, učil na místní škole, (nyní je zde umístěna školka), dlouhá léta se věnoval včelaření, na obecním úřadě byl zaměstnán jako sekretář.

Jen tak pro zajímavost uvedu některá jména známých osobností, mnozí nám přinášeli radost. Připomeňme si i jména slavných umělců a známých osobností z oblasti kultury i politiky.

Jaroslav Kubera, druhý muž státu, předseda senátu.

Erazim Kohák, pedagog, filozof a publicista.

Dana Zátoková, dvojnásobná olympijská medailistka.

Jiří Hanák, novinář, spisovatel, signatář Charty 77.

Miloš Jakeš, komunistický politik, začal svou kariéru v tehdejší Gottwaldově, proslavil se projevem na Červeném Hrádku.

Miloš Říha, trenér národního mužstva v hokeji, jeden z neúspěšnějších českých hokejových koučů.

Jiří Menzel, režisér oskarového filmu i mnoha dalších veleúspěšných filmů.

Karel Fiala, herec. Proslavil se ve filmu Limonádový Joe.

V naší obci máme dva hřbitovy, katolický i evangelický, oba ve vzorném pořádku, kdy se připomínka zesnulých spoluobčanů sjednotila v čase a lze si jen přát, aby se tak stalo i v dalších případech.

Josef Puk

Evangelický hřbitov

Katolický hřbitov

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Vítání občánků

Vítání občánků

Dne 14. června jsme přivítali Olivera Matulu, Antonína Hlaváče, Dominika Kramáře a Vilmu Zuščicovou.

Narození

Antonín Hlaváč, syn Zdenky Hlaváčové a Petra Stojanovského

Dominik Kramář, syn Jany a Petra Kramáře

Vilma Zuščicová, dcera Agáty a Jana Zuščicových

Nina Růckerová, dcera Lucie a Ladislava Růckerových

Malia Kollárová, dcera Petry a Pavla Kollárových

Zuzana Dohnalová, dcera Marty Blahové a Karola Dohnala

Dne 11. 1. 2020 proběhla svatba Kateřiny a Tomáše Mrázkových.

Jubilant Josef Svoboda

Jubilantka Zdenka Maláčová

Jubilantka Štefánia Oudová

Jubilantka Marie Horáková

Jubilantka Věra Dobešová

Kdo z občanů si v budoucnu nepřeje být v této rubrice zveřejňován, ať na tuto skutečnost upozorní obecní úřad. Děkujeme.

Jubilanti

50

Irena Bajáková
Věra Brhelová
Hynek Krč
Ivo Dobeš
Zdeňka Horáková
Miroslava Novosadová
Ivana Pilátová
Anna Michálková
Petr Ševela
Jaroslava Horáková

60

Josef Žilka
Marta Blahová
Josef Maršálek
Zdeňka Janásková
Zdislav Lažek
Zdenka Brychtová
Karel Komárek
Miroslav Hlaváček
Helena Soukupová
Libuše Maršálková
Karel Hanák
Renata Dobešová
Věra Molešová
Miroslav Brychta
Ludmila Bajáková

70

Ludmila Maradová
Anna Štěpítková
Naděžda Bezrouková
Jaroslav Čumba
Rostislav Dobeš
Božena Ševelová
Eva Adámková
Božena Lojanová
Miroslav Valenta

80

Štefánia Oudová
Věra Dobešová
Marie Horáková

85

Božena Brhelová
Marie Svobodová
Antonín Kadlec
Marie Komárková

90

Josef Svoboda
Zdeňka Maláčová
Božena Sovová

95

Marie Vrbasová

Rozloučili jsme se

Jarmila Valentová
Marie Vlasáková
Libuše Dobešová
Jan Cenek
Marie Svatošová

*Všem uvedeným přejeme k jejich jubileu pevné zdraví,
štěstí a osobní pohodu do dalších let.*

Čas vánoční nastal...

V neděli 29. listopadu jsme po prve v tomto roce rozsvítili svíčky na adventním věnci, a ten druhý jsme pověsili na dveře do našeho bytu. To aby naši sousedé i příchozí věděli, že začíná adventní čas, který pro nás znamená období klidu, a ten přejeme všem, kteří k nám přicházejí.

Vánoční svátky jsou téměř jedinou českou a moravskou tradicí, která se u nás ještě masově dodržuje, nehledě na to, že jsou již bohužel značně zkomercializovány, a někteří z nás tomu tlaku komerce a reklam podléhají. Věřím ale, že větší část naší veřejnosti je vnímá tak, jak je v minulosti vnímali naši předkové. Jako radostnou událost narození Krista, narození dítěte v Betlémě, které jednou spasí svět, obětuje se za něj, za všechny naše hříchy. Krásná představa i naděje, nádherná tradice. A proto, jako tenkrát před dvěma tisíci lety chudí pastýři přinášeli dárky dítěti v jeslích, tak se i my o Vánocích obdarováváme navzájem. A nezáleží na tom, jestli je dárek pod stromečkem velký anebo malý, hlavně že je darovaný z lásky.

Vzpomínám si na Vánoce, které jsem jako dítě slavila v kruhu naší tehdy čtyřčlenné rodiny v době protektorátu - a za války. Tehdy opravdu ničeho nebylo, všecko zboží spolykala německá válečná mašinérie, regály v obchodech byly prázdné. Nebylo ani dětské oblečení, maminky přešívaly

mladším dětem šaty po těch starších, sehnat od překupnice načerno kousek látky na šaty, nebo laciný svetřík, stálo rodiče na venkově někdy i dvě vykrmené husy. Peníze tehdy neměly žádnou cenu. Jak chutná čokoláda nebo pomeranč jsme my, děti, vůbec nevěděly.

Ale na Vánoce jsme se těšily vždycky, i když bývaly skromné. Vánoční jedlička poslaná strýčkem z Valašska, ozdobená několika skleněnými baňkami, ověšená bílými „křapáky“ upečenými maminkou z bílkového těsta a ozdobená papírovým řetězem, vyrobeným našimi dětskými ručkami, byla naší chloubou. A když na ní tatínek po štedrovečerní večeři rozsvítil svíčky - to byl zázrak - nejkrásnější stromeček na světě. A pod stromečkem několik dárků od Ježíška, ale než jsme si je rozbalily, spolu s rodiči jsme se pomodlili a zazpívali Ježíškovi nějakou vánoční píseň a koledu.

Vzpomínám si, že i když jsem se na Vánoce vždycky těšila, jedny jsem obřečela. Mezi mými dárky od Ježíška nesměl chybět jediný, pohádková knížka, na tu jsem se těšila nejvíc. A tenkrát balíček, který by vypadal jako zabalená kniha, chyběl. Namísto něho tam ležel objemnější měkký balík, zabalený v jemném světle zeleném papíře... Když jsem ho rozbalila, vykulila se z něho vínově červená sametová látka na šaty. Dala

jsem se do pláče a nebyla k utišení. Marně mi rodiče tvrdili, že je to velmi drahý dárek a že Ježíškovi dalo jistě hodně práce, než ho sehnal... A že mi maminka z té látky brzy ušije krásné šatky se žabkami, takové, jaké má moje kamarádka. Všechno bylo marné, nebyla jsem k utišení. Však po týdnu mi tatínek přivezl z Moravské Ostravy, kde tehdy pracoval, knížku, Karafiátovy Broučky. Prý ho Ježíšek potkal na rynku - a tu knížku mi posílá, když jsem si ji tolik přála. To bylo radosti...

Takže - těšíte se na Vánoce? Já vždycky - i když jsou spojeny se spoustou práce a starostí. Je na nás, na dospělých, jestli tuto krásnou křesťanskou tradici, spojenou s narozením dítěte, jehož narození oznámila světu „betlémská hvězda,“ budeme udržovat. Už i kvůli našim dětem a vnoučatům, aby - až budou samy dospělé, mohly na ně vzpomínat tak, jako na ně vzpomínáme my.

Přeji vám všem krásné, požehnané vánoční svátky!

Kresba a text M. Pantlíková

Co všechno víme o svatém Martinovi

Letošní průběh oslav svátku sv. Martina budou mít zcela jiný průběh, než na jaký jsme byli zvyklí v minulých letech. Zvláště v obcích, jako je naše, kde se zároveň slaví hody. Kdy a za jakých okolností se v obci slaví martinské hody není známo, první kronikář obce pan Blahutka se zmiňuje, že martinské hody ještě v době, kdy v obci nebyl kostel, zasvěcený sv. Martinu, se hody slavily „na dvě strany“, část v horní hospodě, část v dolní hospodě. A protože martinské hody byly jedny z posledních (později se slaví kateřinské hody v Mutěnicích,) dala si chasa na průběhu záležet. Průběh hodů je v kronice podrobně popsán, martinské hody se s velkou slávou připomínají i v Kyjově a v Dambořicích. Snad se mýlil v jedné věci. Připomínal stále menší počet krojovaných a předpovídal úplné vymizení krojů. Naštěstí se toto nestalo a náš kroj se stále nosí, nejen při hodech, ale i při dalších příležitostech, vždyť zúčastnit se průvodu při Slováckém roku v Kyjově je zážitek na celý život.

Ale nyní ještě pár slov ke sv. Martinovi. Žil ve 4. století, původně římský voják,

poustevník, kněz, biskup v Tours ve Francii. Patří mezi první nemučedníky. Pocházel z Maďarska. Zemřel 8. listopadu roku 397. Pohřeb se konal 11. listopadu. S tímto da-

tem u nás je v posledních letech spojeno svěcení svatomartinského vína. Je to mladé víno jen z určitých odrůd. Svatomartinské víno se otevírá 11. 11. v 11 hodin. Na toto datum i připadá i oficiální konec I. světové války, kdy byla tato válka v roce 1918 ukončena a padlo ji za obětí desítky milionů lidí.

A proč svatomartinské v listopadu? Martin žil v oblasti, kde se víno vyrábělo, všeobecně ho však bylo málo a bylo vcelku nízké kvality, takže se konzumace příliš neodkládala. A co se týká legend o Martinovi a husích? Jedna praví, že ho svým kejháním rušili při kázání, druhá tvrdí, že se schoval mezi hejno hus, při volbě biskupa.

S datem jeho svátku se trusí mnohé pranostiky. Několik z nich.

Martin a Kateřina na blátě - Vánoce na leď.

Na sv. Martina, kouřívá se z komína.

Jaký den na sv. Martina, taková též bude zima.

Na sv. Martina bývá dobrá peřina.

Na sv. Martina pláče husí rodina.

Josef Puk

Násedlováček

Zpívání u vánočního stromu 2019 – Šohajček

*Nechť plameny adventních svíček
zažehnou ve vašich srdcích ohýnek lásky,
naděje, míru a rodinného štěstí.*

